

وَمَنْ يَّقْنُتْ مِنْكُمْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعَمَلْ صَالِحًا

وَقَرَّحَ | فرمانبرداری و کوری | له تاسو نه | د الله | او دده د رسول | او عمل و کوری | او نیک | ویک
وہ تاسو کینے چہ خوک د الله تعالیٰ او دده د رسول اطاعت و کوری | او نیک عمل و کوری | نو

وَأَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ۝

نور به کدو مونږ دده | اجر دده | دوه ځله | او تیاره کړې ده مونږ | د پاره د هغه | روزی | بنه
مونږ به هغه له دده یو په دوه اجر و کړو | او د هغه د پاره مونږ د عزت روزی تیاره ساتل ده

يُنِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ ۚ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ

له د نبی بیباکو! | نه یی تاسو | په شان د یوې هم | له نبیونه | که چرې تاسو پرهیز وکړئ
له د نبی بیباکو! | تاسو د نورو عامو نبیو په شان نه یئ | که پرهیز کار اوسیدل غواړئ

فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ ۖ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ

نو نرمی مه کوئ | په خبره کوئ | چہ طمع وکړی | هغه سره چہ | په زهه د هغه کین | بیماری ده
نو په نرمی خبره مه کوئ | چہ د چا داسه سری طمع در نه پیدا نه شی چہ په زهه کین | مرض پروت

وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۚ وَقرْن فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ

ووايي تاسو | خبره | په مناسبه طریقه | او ناسته و سئ | په خپلو کورونو کین | او نه است مېنکاره کوئ
وی او سې څخه | او په خپلو کورونو کین قلاړه ناسته و سیرئ | او د جاهلیت د تیر زملنه

تَبَرَّجْنَ بِالنَّجْوَىٰ ۚ الْأُولَىٰ ۖ وَ أَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ

بپاره کول د زینت | د زملنه | د جاهلیت | بخوانی | او | قائم ساتئ | مونږ | او ورکوئ
په شات | ډول سنکار مه بښایئ | او د مونږو پابندی ساتئ | او د خوه

الزَّكَاةَ وَاطَّعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ

زکوة | اد حکم منی | د الله | او دده د رسول | بیشکه | غواړی | الله
اداکوئ | او د الله او د رسول حکمونه منی | الله تعالیٰ ته دا منظوره ده چہ له تاسو نه

لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ

چہ لرې کړی | له تاسو نه | پلټی | ۴ اهل بیتو! | او چہ پاک کړی تاسو
هره پلټی لرې وساق | له د پیغمبر د کور خلکو! | او تاسو پاکیزه

تُطَهِّرًا ۚ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ

په پاکو لوسره | او یادوئ | څه چہ لوستل شی | ستاسو په کورونو کین | آیتونه | د الله
وساق | او ستاسو په کورونو کین چہ د الله تعالیٰ کوم آیتونه او د علم خبره لوستل شی

وَالْحِكْمَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ۚ ۝

او د علم خبره | بیشکه | الله | د | باریک بین | خبردار | بیشکه
هغه باد ساتئ | بیشکه چہ الله تعالیٰ په هر لار یوه به هر څه خبر دے | بیشکه مسلمانان

الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنَاتِ

مسلمانان سری | او مسلمانانے شیخ | او مؤمنان سری | او مؤمنانے شیخ | او فرمانبردار سری
سری | او مسلمانانے شیخ | او مؤمنان سری | او مؤمنانے شیخ | او فرمانبردار سری

وَالْقَنَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ

او فرمانبردارے شیخ | اور بنیتیا و یونکی سری | اور بنیتیا و یونکی شیخ | او صبر کوونکی سری | او صبر کوونکی شیخ
او فرمانبردارے شیخ | اور بنیتیا و یونکی سری | اور بنیتیا و یونکی شیخ | او صبر کوونکی سری | او صبر کوونکی شیخ

وَالْخُشَعِينَ وَالْخُشَعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ

او عاجزی کوونکی سری | او عاجزی کوونکی شیخ | او صدقہ ور کوونکی سری | او صدقہ ور کوونکی شیخ
او ویرید وونکی سری | او ویرید وونکی شیخ | او خیرات کوونکی سری | او خیرات کوونکی شیخ

وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْحَفِظِينَ وَالْحَفِظَاتِ فَرُوحَهُمُ وَالْحَفِظَاتِ

اور وژہ نیوونکی سری | اور وژہ نیوونکی شیخ | او حفاظت کوونکی سری | او حفاظت کوونکی شیخ
اور وژہ دار سری | اور وژہ دارے شیخ | او خپلو شرمکا ہونو حفاظت کوونکی سری | او خپلو شرمکا ہونو حفاظت کوونکی شیخ

وَالذِّكْرِينَ اللَّهُ كَثِيرًا وَالذِّكْرُ أَكْبَرُ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ

او ذکر کوونکی سری | دالہ | دیر | او ذکر کوونکی شیخ | تیارہ سالتہ دہ | اللہ | دوی دپارہ | بخشنہ
او اللہ تعالیٰ دیر دیر یاد وونکی سری | او شیخ | اللہ تعالیٰ دے قولہ دیرہ بخشنہ او غبت

وَأَجْرًا عَظِيمًا وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ

اداجر | لوئے | اونشتہ | دہ (حق) | دچامؤمن سری | اونہ | دمؤمنے شیخ | دچہرکہ فیصلہ وکری
اجر مقرر کپے دے - او دہیم مؤمن یا مؤمنہ دپارہ دا گنجائش نشستہ چہ

اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ

اللہ | او ددہ رسول | ددہ کار | چہ | وی | دوی تہ | اختیار | پہ خپل کار کپے | او ٹوک چہ
ہر کلمہ خدائے او ددہ رسول دپوکار حکم وکری نو بیا ہوی تہ دلاہم پہ کپے ہہ اختیار ووی | او ٹوک چہ

يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلًّا مُبِينًا ۖ وَإِذْ تَقُولُ

نا فرمانی وکری | دالہ | او ددہ رسول | نو بیشک | ہفہ گراہ شو | پہ گراہی | ہنکارہ سرہ | او ہر کلمہ چہ | او وویل
دالہ تعالیٰ او ددہ رسول خبرہ وونہ ہی نو ہفہ شرکندہ گمراہ نشو - او (یاد ساتہ) ہر کلمہ چہ تا

لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ

ہفہ کس تہ | چہ انعام وکری | اللہ | پہ ہفہ | او انعام کپے چہ تا | پہ ہفہ | چہ وساتہ | خپل کان سرہ
(زید بن حارثہ تہ) پہ چا چہ اللہ تعالیٰ احسان کپے وواوتا ہم احسان کپے و وویل چہ خپلہ ہفہ پہ خپلہ

زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفَىٰ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ

خپلہ ہفہ | او ویریدہ | دالہ | او پتول تہ | پہ خپل زہہ کپے | ہفہ ہفہ | چہ اللہ | ہنکارہ کوونکی دھن
نکاح کپے وساتہ او دالہ تعالیٰ نہ ویریدہ اوتا پہ خپل زہہ کپے ہفہ خبرہ ہنہ سالتہ کومہ چہ اللہ ہنکارہ کولہ

وَتَخَشَى النَّاسَ وَاللَّهَ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلْيَا

اوتہ ویریدے | له خلقونہ | او | اللہ | زیات حقدار دے | چہ تہ ویریدے له ہفہ نہ | بیاہ کچہ
اوتہ وخلقو (داعتراض) نہ ویریدے ، حالانکہ اللہ تعالیٰ دے خیر زیات حقدار دے چہ تہ و دے نہ ویریدے ، بیاہ کچہ

قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا لَكِي لَا يَكُونَ

پورہ کرو | زید | له ہفہ نہ | حاجت | نوپہ نکاح کرہ مونہ تانہ دا | دپارہ دے چہ | چہ نہ وی
زید دے خیلے نہ حاجت پورہ کرو (اوطلاق لے وکرہ) نو مونہ تانہ ہفہ نہ نکاح کرہ دپارہ دے چہ دے بیا دپارہ

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا

پہ مؤمنانو باند | ہیجہ تنکی | پہ نکاح کولو دے بنحو | دے لولو وٹے شوو حامنو | ہر کچہ دے پورہ کرہ
مسلمانانو تہ دے چہ دے بنحو پہ و دے لولو کینے ہیجہ تنکی پانے نہ شی چہ دے لولو پہ خانے لے نیولی وٹہ وخت چہ دے

مِنْهُمْ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۝۳۷

له دوی نہ | حاجت | او دے | حکم | د اللہ | خاما کید لولو | نشہ دے
هفوی زہونہ ترے نہ ماہرہ شی - او د اللہ تعالیٰ حکم خاما پورہ کیری - دے پیغبر له چہ اللہ تعالیٰ

عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ

پہ نبی باند | (خفہ) گناہ | پہ ہفہ (خبرہ) کینے چہ مقررہ کرہ | اللہ | دے دپارہ | دا طریقہ دے
کومہ خبرہ مقررہ کرے دے پہ ہفہ کینے پہ دے نبی ہیجہ الزام نشہ - دے بنحو (پیغبرانو)

اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا

د اللہ | پہ ہفہ خلقو کینے (چہ) | تیرشوی دی | د پاند له دے | او دے | حکم د اللہ | مقرر شوے
پہ حقہ اللہ تعالیٰ ہم دے قاعدے مقررہ کرے وے - او د اللہ تعالیٰ دے ہر کار اندازہ مقرر

مَقْدُورًا ۝۳۸ الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ

پہ (محبوب) اندازہ | ہفہ خلق چہ | رسوی | پیغامونہ | د اللہ | او ویریدے له دے نہ
شوے دے - دا تہول ہفہ پیغبران دی چہ د اللہ تعالیٰ پیغامونہ (خلقونہ) رسول اولہ دے نہ ویریدل او دے

وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ ۖ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ۝۳۹

اوتہ ویریدے دوی | له ہیجانہ | سیوا د اللہ نہ | او کافی دے اللہ | حساب اخستونکے | نہ دے
اللہ تعالیٰ نہ سیوا د ہیجانہ نہ ویریدل او حساب اخستلو لہ یوازے اللہ تعالیٰ کافی دے - محمد ستاسو

مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمُ

محمد | پلاس | د ہیجا | ستاسولہ سرہونہ | لیکن | رسول دے د اللہ | اد خاتم دے
پہ سرہو کینے د ہیجا پلاس نہ دے ، ہفہ خو د اللہ تعالیٰ رسول دے او آخری

النَّبِيِّ ۖ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝۴۰ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

د نبیانو | او دے | اللہ | پہ ہر | خیز | پوہہ | اے مؤمنانو !
نبی دے - او اللہ تعالیٰ تہ ہر خیز دیریشہ معلوم دے - اے مؤمنانو !

اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ۝ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝ هُوَ

یاد کری | الله | پہ یادولو | دیرو سرہ | اوپاکی بیان کوی ددہ | سحر | او مانیام | ہم دے دے
تاسو الله تعالیٰ دیر دیر یادوی ، او سحر مانیام دے دے تسبیح لولہ الله تعالیٰ دے

الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ

کوم چہ | رحمت لیری | پہ تاسو | او ددہ فرشتے | دپارہ ددہ چہ دپارہ او باسی تاسو | لہ تیارو نہ
ذات دے چہ دے او ددہ فرشتے پہ تاسو رحمتونہ راوروی ، چہ دے (کفر دے) تورو تیارو نہ (مور دے اسلام) رنہ

إِلَى النُّورِ ۝ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ۝ تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ

طرف دے رنہ | او دے الله | پہ مؤمنانو باند | مہربان | ددوی دپارہ دعا رہی وی | پہ کومہ ورچہ
تہ راو باسی | او دے پہ مؤمنانو دیر زیات مہربان دے | الله تعالیٰ سرہ د ملاقات پہ ورچہ بہ دے

يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ۚ وَاعَدَ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ۝ يَٰ أَيُّهَا النَّبِيُّ

ددوی ملاقات پہ کوی دے سرہ | سلام | اودہ تیار کرے | دوی دپارہ | اجر | دعت | اے نبی !
دوئی دعا داوی چہ السلام علیکم " او الله تعالیٰ ورلہ دیرہ بنہ بدلہ تیارہ کپے دے . اے پیغمبر ! مونہ تہ یو

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا ۝ وَنَذِيرًا ۝ وَدَاعِيًا

بیشک مونہ | رالیرے یے تہ | گواہی درکوونکے | اوزیر درکوونکے | او دیرونکے | او بلونکے
داسے رسول لیرے یے چہ گواہی یے او (شہادت) زبیرے وکوونکے ہم او (دبدانو) ویرونکے ہم یے . او الله

إِلَى اللَّهِ يَٰ أَذِنَهُ ۝ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا ۝ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝ بِأَنَّ

د الله طرف تہ | ددہ پہ حکم | او دیوہ | روئبانہ | اوزیرے وکرہ | مسلمانانو تہ | دے خبرے چہ
طرف تہ دھغہ پہ حکم رابلونکے ہم یے او یوہ روئبانہ دیوہ یے . اوتہ مؤمنانو لہ زیرے وکرہ چہ پہ هغوی

لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ۝ وَلَا تَطِعِ الْكَافِرِينَ

ددوی دپارہ | د الله د طرف نہ | فضل دے | دیرونکے | او خبرہ مہ منہ | د کافرانو
د الله د طرف نہ لوتے فضل کیدونکے دے . او د کافرانو او منافقانو

وَالْمُنَافِقِينَ ۝ وَدَعِ أَذْلَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۝ وَكَفَىٰ

او د منافقانو | او پرواہ مہ کوہ | ددوی د تکلیف درکولو | اوتوکل کوہ | پہ الله باند | او کافی دے
خبرے مہ منہ . او ددوی د لاسہ د رسیدونکی تکلیف پرواہ مہ ساتھ او پہ الله باور لہ | او الله درلہ

بِاللَّهِ وَكَيْلًا ۝ يَٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ۝ إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ

الله | کار ساز | اے خلقو (چہ) | ایہان موراد ہے | ہر کد چہ تاسو نکاح کوئی | مؤمنانو بنحو سرہ | بی
کافی کار ساز دے | اے مؤمنانو ! ہر کد چہ تاسو د مسلمانانو بنحو سرہ نکاح وکرے ، بی

طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ

تاسو طلاق وکوئی دوی تہ | وہاں بدلہ نہ | چہ | تاسو لاس یوسوی دوی | نوشتہ | تاسولہ | ددوی پہ ذمہ | خہ عدت
د لاس لگولو نہ ورلہ وہاں طلاق وکرے ، نو سناسو پہ وجہ پہ هغوی ہیہ عدت مقرر نہشتہ

تَعْتَدُوْنَهَا ۖ فَمَتَّعُوْهُمْ ۖ وَسَرَّحُوْهُمْ سَرَاحًا جَمِيْلًا ۝۳۳

پہرے تیار کر کے شہرہ سے | نوور کر کے دوئی غہ فائدہ | اور رخصت کر کے دوئی | پہرے رخصت کر کے | بنو سدرہ .
پہرے شہرہ سے دکرئی نو غہ مناسب سامان ورتہ ور کرئی ، او پہرے شہرہ طریقہ سے رخصت کر کے

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي آتَيْتَ

اے نبی ! | بیشک حلال کر کے مونہ | دپارہ ستا | بیبیانے ستا | ہفتہ | ور کر کے دے تا
مونہ تاتہ ستا بیبیانے حلال کر کے دی | چہ تا ورتہ مہر ادا کر کے

أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ

مہر دہقوی | ادہفہ (ویزے) | چہ مالک دہقوی | ستا لاس | لہ ہفونہ | چہ در کر کے دی | اللہ
دے ، او ہفتہ بیٹے ہم چہ ستا پہ ملکیت کئے دی | چہ اللہ تعالیٰ ورتہ پہ غنیمت کئے

عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَلَّتِكَ

تاتہ (پہرے غنیمت) | اولونہ ستا تترہ | اولونہ ستا توریانو | اولونہ ستا ماما | اولونہ ستا خالہ کانو
در کر کے دی ، او ستا تترہ لونہ او ستا توریانو لونہ او ستا ماما لونہ او ستا خالہ کانو لونہ

الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُّؤْمِنَةً إِنْ وَهَبْتَ

ہفتہ | ہجرت کر کے | تاسرہ | او بیٹہ | مسلمانہ | کچرے | دُبجینی
ہفتہ چہ تاسرہ سے ہجرت کر کے دے | ادہفہ مؤمنہ بیٹہ چہ خیل خان (بے عوض) نبی

نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً

خیل خان | نبی تہ | کچرے | و غواہی | نبی | چہ | پہ نکاح کر کے ہفتہ | دا حکم خاص
تہ دُبجینی ، ہلہ کچرے کچرے پہ نکاح کئے راوستل و غواہی ، دا حکم خاص ستا

لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۖ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ

تاد پارہ | سیوا | ادنورو مؤمنانہ | بیشک مونہ پوہو | پہ ہفتہ غہ | چہ فرض کر کے مونہ | پہ دوئی بانہ
دپارہ کچرے نورو مؤمنانہ لہ داسے حکم نہ دے مونہ ہفتہ حکم نہ معلوم دی چہ دوئی بانہ مو د

فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ

دوئی دبیسیانو پہ حقلہ | او دہفہ (ویٹو) پہ حقلہ | چہ مالک ہفوی دے | لاس ددوی | چہ نہ دی
بیسیانو او دہفہ ویٹو پہ حقلہ مقرر کر کے دی ، دپارہ ددے چہ پہ تا

عَلَيْكَ حَرْجٌ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝ تَرْجَىٰ مَنْ تَشَاءُ

پہ تابانی | غہ تنگسیا | او دے | اللہ | دیر بخشنیک | مہربان | تدرے ساتہ | کومہ چہ تہ غواہ
بانہ غہ تنگسیا لہ شہی ، او اللہ تعالیٰ دیر بخشنیک مہربان دے پہرے بیسیانو کئے تہ چہ کومہ غواہے

مِنْهُمْ وَتُؤَيِّ إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ ۖ وَمِنْ ابْتِغَاءِ مِمَّنْ

لہ ہفوی نہ | او خلتے ور کوہ | خیل خان سرہ | کومہ چہ | تہ و غواہے | او کومہ چہ | تہ و غواہے | لہ ہفوی نہ
نور کائناتہ پہ دہ دساتہ او کومہ چہ تہ و غواہے نور کائناتہ تہ رائز دے کر کے او کومہ چہ دہ دساتہ وی کچرے

عَزَلْتُ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ

چہ دیکھ کر دی تا نوشتہ خد گناہ | پہ تا باندا | دا (حکم) | زیات نزد دے | (دشمن) چہ بخ شے
(بیان نزد کول) و غوارے نو پہ دے کہے ہیتم گناہ نشسته . پہ دے (حکم) سرہ زیات امید دے چہ دھغوی

أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْنَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ

ستر کے ددوی | اودوی غمزنے نہ وی | اودوی راضی وی | پہ ہفہ خہ | چہ ور کہے تہ دوی | تولوتہ | اوللہ
ستر کے بخ شے | او غمزنے نہ شے | او تہ چہ خہ دھغوی | ور کہے ہفہ تولے | پہ ہفہ راضی وی . اوللہ تعالیٰ

يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ۝ لَا يَحِلُّ

پوہیبری | پہ ہفہ خہ | چہ ستاسو پہ زہونو کہے | اودے | اللہ | پوہہ | بردبارہ | حلالے نہ دی
تہ ستاسو د زہونو حال معلوم دے ، او ہفہ پہ ہر خہ پوہہ بردبارہ دے . ددے موجودہ بخو

لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَكَوْ

تا د پارہ | بخو | پس نہ دے نہ | او تہ دا چہ | تہ بدلے کہے | پہ علمہ ددوی | نورے بیبیانے | اگر کہے
نہ علاوہ نورے بخو (وادہ کول) تالہ حلالے نہ دی اودا ہم روانہ دی چہ تہ ددوی پہ بدلے کہے نورے بخو داخلے اگر کہے

أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ

پہ تعجب کہے | جوی تا | بناسٹ دھغوی | مکر | ہفہ چہ پرے مالک شو | لاس ستا | اودے اللہ
دھغوی بناسٹ د نہ کہے تہ پریوخی ، سیوا د دے نہ چہ ستا و بخو وی . اوللہ تعالیٰ پہ

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيبًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ

پہ ہر | خیز | نکھیان | اے | ایمان والو ! | مہ داخلیری | پہ کورونو کہے
ہر خیز یا ندی بکراں دے . اے مؤمنانو ! د پیغمبر کورونو تہ مہ درنوزی

النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَبْرِصِينَ

د نبی | مکر (ہفہ خہ) | چہ | اجازت در کہے شے | تاسوتہ | د طعام د پارہ | نہ انتظار کو د سکی
خوہلہ ورنوزی چہ د خوراک د پارہ در تہ اجازت در کہے شے ، پہ دے شان چہ دھفہ طعام د پخل

إِنَّهُ ۖ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا

د پخلی دھفہ | او لیکن | ہر کدہ چہ | و بلے شے تاسو | نو داخل شے | بیا ہر کدہ چہ | تاسو طعام و غوری | نو خوارہ وارہ شے
انتظار مہ کوئی خو کدہ چہ دعوت در کہے شے نوہلہ ورعی ، بیا چہ ددوی و خورشی | نو خوارہ وارہ شے

وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ ۚ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ

اوناست مہ پاتے کیبری | خبر و د پارہ | بیشک | ستاسو دا خبرہ | تکلیف رسوی | نبی تہ
او خبروتہ بخ ناست مہ پاتے کیبری ، بیشک ستاسو پہ دے خبر و پیغمبر تہ تکلیف رسی

فَيَسْتَحْيَ مِنْكُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيَ مِنَ الْحَقِّ ۗ وَإِذَا

پس د سحیا کوئی | لہ تاسوتہ | اوللہ | نہ شرمیری | لہ حق (بیانولو) نہ | ادھر کدہ چہ
خوہفہ ستاسو لحاظ کوئی ، اوللہ تعالیٰ پہ صفا وینا کہے لحاظ نہ کوئی | ادھر کدہ چہ

سَأَلْتَهُمْ مَتَاعًا فَسَلُّوْهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ

غواړی تاسوله بیبیانو دښې | څه خیز | نو غواړی له دوی نه | له وروستونو | د پردې | ستاسو دا خبره

اَظْهَرُ لِقُلُوْبِكُمْ وَقُلُوْبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُؤْذُوْا

په پاكيزه ده | ستاسو زړونو د پاره | او د دوی د زړونو د پاره | اونه دی (جائز) تاسو د پاره | چه | تاسو تكليف وركوي

رَسُولَ اللَّهِ وَلَا اَنْ تَنْكِحُوْا اَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ اَبْدًا اِنْ

رسول | د الله ته | اونه داچه | تاسو نكاح وكړئ | دده د بيبيانو سره | پس له ده نه | هيڅ كله | بيشكه

ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيْمًا ۝۵۳ اَوْ تُخْفُوْهُ

ستاسو دا خبره | ده | د الله په نزد | لويه (گناه) | كه چر تاسو ښكار كوي | څه خيز | يا تاسو پټ ساتئ هغه

وَاَنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ۝۵۴ لَاجِنًا عَلَيْهِنَّ

بويشكه | الله | ده | په هر خيز باندې | پوهه | نشته ده (هيڅ) گناه | په دوی باندې

فِيْ اَبَائِهِنَّ وَلَا اَبْنَائِهِنَّ وَلَا اِخْوَانِهِنَّ وَلَا اَبْنَاءَ اِخْوَانِهِنَّ

د خپلو پلارانو په وړاندې راتلونكې | اونه د خپلو ځامنو | اونه د خپلو وروڼو | اونه | د خپلو وروڼو د ځامنو

وَلَا اَبْنَاءَ اَخْوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَاءِ اَبْنَائِهِنَّ وَلَا اَبْنَاءَ اُمَّهَاتِهِنَّ

اونه د ځامنو | د خپلو خویندو | اونه | د خپلو (مجنسو) نجو | اونه د هغه چا | چه مالک شوو | پر لاس دده (وینږي)

وَأَقْرَبِيْنَ ۝۵۵ اِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝۵۶ اِنَّ اللَّهَ

او وېرېږي | د الله نه | بيشكه | الله | ده | په هر خيز باندې | گواه | بيشكه | الله

وَمَلٰٓئِكَتُهٗ يُصَلُّوْنَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا

او دده فرېښتې | درود ليري | په نبی باندې | اے ايمان والو! | تاسو هم | درود ليري

عَلَيْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ۝۵۷ اِنَّ الَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

په دده باندې | او سلام ووايي | په سلام ونيوسره | بيشكه | كوم خلق چه | تكليف وركوي | الله | او دده رسول نه

اَنْ تَقْرَأَ

چېرېڅه شي

لَهُنَّ وَاللَّهُ

او الله

لَا يَجْعَلُ

حلال نه دي

اَزْوَاجٍ وَّكُلُوْا

په بيبيانو كركه

وَكَانَ اللَّهُ

او ده الله

بُيُوتٍ

په كورونو كې

نُظْرَيْنِ

تظار كودنكي

فَانتَشَرُوا

په نوځواړه واړه شو

النَّبِيِّ

نبی ته

وَإِذَا

او هر كې

لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا

لعنت و کردہ دوزخ بانی اللہ | پہ دنیا کیے | او پہ آخرت کیے | او تیار شدہ دے | دوی دپارہ | عذاب

مُهِينًا ۵۵ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا

مہینا کوونکے | او کوم خلق چہ | تکلیف و رکوی | مؤمنان و سرور | او مؤمنان و بنحوہ | بغیر | دغہ لکناہ | کرے نہ

سائق دے - او غوک چہ مؤمنان و سرور او مؤمنان و بنحوہ لہ بے گناہ بے قصورہ تکلیف و رکوی

فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ۵۶ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ

نوبیشکہ اوچت کرو دوی | بہتان | او گناہ | واضحہ | اے نبی ! | دوا بیہ

نوحوئی دیر لوئے بہتان لکوی او غرگندہ گناہ کوی - اے پیغمبرہ ! خپلو بیبیانو تہ او

لَا زَوَاجَکَ وَبَنَاتِکَ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ

خپلو بیبیانو تہ | او خپلو لونو تہ | او بنحوہ | د مؤمنانو تہ | چہ رانیکتہ ساقی | پہ خپلو خانو

خپلو لونو تہ او د نورو مسلمانان و بیبیانو تہ و وایہ چہ خپل خادرونہ لہ رانیکتہ

مِنْ جَلَابِیْہِہُنَّ ۵۷ ذَٰلِکَ اَدْنٰی اَنْ یُّعْرِفَنَ فَلَا یُؤْذِیْنَ

خپل خادرونہ | دا (خبرہ) | زیانہ نزدکہ | (کمنہ) چہ | دوی دپیرندے شی | نودوی تہ تکلیف تہ شی و رکوی

ساقی - دغہ شان پہ نہ پیرندے شی او دوی تہ پہ (دبے ہودہ سرور د طرف تہ) غہ تکلیف نہ شی

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ۵۸ لَیْن لَّمْ یَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ

اودے | اللہ | دیر بخینوکے | مہربان | کہ چرے | منع نہ شول | منافقات | او ہفہ خلق

او اللہ تعالیٰ بخینوکے مہربان دے - کہ چرے منافقان او ہفہ خلق د کومو پہ زہد نو کیے

فِی قُلُوبِہِم مَّرَضٌ ۵۹ وَالْمُرْجِفُونَ فِی الْمَدِیْنَةِ لَنُغْرِیْکَ

چہ پہ زہد نو د ہفوی کیے | مرض دے | او ہوائی خبر نہورونی | پہ مدینہ کیے | نو خانہ بہ مسلط کرو مونہر تہ

چہ خرابی دہ او ہفہ خلق چہ پہ مدینہ کیے ہوائی خبر نہورونی منع نہ شول ، نو مونہر بہ ورپے

بِهِمْ ثُمَّ لَا یُجَاوِرُکَ فِیْہَا ۶۰ اِلَّا قَلِیْلًا ۶۱ مَلْعُونِیْنَ ۶۲ اَیْمًا

پہ دوی بانی بیابہ | دوی پلے نہ شی تاسرہ | پہ مدینہ کیے | مکر | لڑہ مددہ | لعنت کری شوی | کوم خلے چہ

تاوریانو نو بیابہ دوی تاسرہ پہ مدینہ کیے دیر لہر پاتے شی او لعنتیان پہ پاتے شی ، ہر خانے چہ

تَقْفُوا ۶۳ اِخْذُوا وَقِیْلُوا تَقْتِیْلًا ۶۴ سُنَّةَ اللَّهِ فِی الدِّیْنِ

و مونہر شی | وہ نیوے شی | او وہ ورتے شی | پہ بنہ ورتے سرور | (د) دستورہ اللہ دے | پہ ہفہ خلق کیے

مونہر شی نو نیوے پہ شی او ورتے پہ شی - اللہ تعالیٰ د یخوانو (قامونو) پہ حقلم ہم د

خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَکِنْ تَحَدَّیْ سُنَّةَ اللَّهِ تَبْدِیْلًا ۶۵ یَسْأَلُکَ

چہ تیر شوی | دواند لہ دوی | او تہ پہ ہشکلہ بیانہ مو | د اللہ پہ دستور کیے | خہ بد لون | تپوس کوی لہ تاتہ

دستور ایبے وو او د اللہ تعالیٰ پہ دستور کیے پہ ہیج قسم لہ تبدیلی بیانہ موے - دا خلق لہ تاتہ

النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ

خلق | قیامت پہ حقہ | و دایہ | بیشک | علم دے | اللہ سر دے | اوتانہ خہ خبر دے
قیامت (نتیجہ) پہ حقہ تیوس کوی ورتہ و دایہ چہ دھے حال (بوازے) اللہ تعالیٰ تہ معلوم دے اوتانہ خہ معلومہ

لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ۱۳۰ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكُفْرَيْنَ وَاعْدَدَ

شاید چہ | قیامت | وی | نزد | بیشک | اللہ | لعنت کرے | پہ کافران | اوتیار کرے
دے؟ کیدے شی چہ قیامت دیر راندے وی - بیشک اللہ تعالیٰ کافران دخیل رحمت نہ لے ساتی وی او هغوئ لہ

لَهُمْ سَعِيرًا ۱۳۱ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا

دوئی دپارہ | دلہو اوس | تل ترتہ بہ وی دوی | پہ ہفے | ہمیشہ | نہ بہ بیامومی | خوک دوست
لے دلہو اوتیار کرے دے چہ ہمیشہ بہ پہ کئے پراتہ وی - ہیٹوک بہ خپل یار یا مددگار

وَلَا نَصِيرًا ۱۳۲ يَوْمَ تَقَلُّبُ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ

اونہ (خوک) مددگار | پہ کومہ ورخ چہ | اہولی راہولی بہ شی | مخونہ ددوی | پہ اوس کئے | دوی بہ وائی
بیانہ مومی - پہ کومہ ورخ چہ دھغوی مخونہ پہ دوزخ کئے اہولی راہولی شی نو دایہ وائی چہ

يَلَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ۱۳۳ وَقَالُوا رَبَّنَا

اے کاش زمونہ | چہ اطاعت کرے و مونہ | د اللہ | او اطاعت کرے و مونہ | د رسول | او دوی وویل | اے زمونہ رہ
اے کاش! کہ مونہ د اللہ حکونہ منلی د او د رسول فرمان مو پہ حائے کرے وے او دایہ وائی چہ اے زمونہ رہ!

إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا ۱۳۴ رَبَّنَا

بیشک مونہ حک منے وو | دخیلو سردارانو | او دخیلو مشرانو | پس د مونہ بے لاکر کر | د (حق) لاسے نہ | اے زمونہ رہ
مونہ بہ دخیلو سردارانو او دخیلو مشرانو خبرے منے نو د لاسے نہ لے بے لاسے کرور اے زمونہ رہ!

أَتِهِمْ ضَعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمُ لَعْنَا كَبِيرًا ۱۳۵

دکرہ دوی تہ | غبرگ | عذاب | او لعنت وکرہ پہ دوی | لعنت | لوئے
هغوئ لہ دو چتدہ سزا و کرہ | او غت غت لعنتونہ پرے دوروہ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّأَهُ اللَّهُ

اے | ایمان والو! | مہ کیدی تاسو | پہ شاد هغه خلقو | چہ تکلیف و کرکو | موسیٰ تہ | بیابری کو دے | اللہ
اے مؤمنانو! تاسو د هغه چا پہ شان مہ کیدی چہ موسیٰ لہ لے تکلیفونہ و کرکول نوا اللہ تعالیٰ هغه د خلقو

مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ۱۳۶ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

لہ هغه خہ نہ | چہ ویدی وودی | او وودی | پہ نزد | د اللہ | دیر مخونہ | اے ایمان والو!
د خبرونہ بری کرور او هغه د اللہ تعالیٰ پہ نزد دیر عزت مند وو - اے مؤمنانو!

اتَّقُوا اللَّهَ وَاقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۱۳۷ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ

فوبری | د اللہ نہ | او وایی | خبرہ | سجدہ | دے بہ درست کری | تاسو دپارہ | ستاسو عملونہ
د اللہ نہ ووبری | او خبرہ پختہ (او ربیٹی) کوئ - اللہ تعالیٰ بہ ستاسو عملونہ صالح کری

وَيَعْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ

و معاف یہ کری | تاسوتہ | گناہونہ ستاسو | اوگوکچ | حکم و منی | دالہ | او ددہ | رسول | نو بیشک ہفت کامیاب
و ستاسو گناہونہ یہ بخینی ، او چا چہ دالہ | او ددہ | رسول خبرہ و منہ | نو ہفتہ دیر زیات

فَوْزًا عَظِيمًا ۱۱۱ اِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

یہ کامیابی | لوئے سرہ | بیشک | مونہ پیش کرد | خیل امانت | یہ آسمانوں | او یہ زمکہ
کامیاب شو - مونہ آسمانوں ، زمکہ او غروبونہ (د اطاعت د ذمہ داری او چتو) امانت پیش

وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا

او یہ غروبونہ | خودی انکار کرد | چہ اوچن کری دوی دا | ادوی و ویریدل | لہ ہفتہ | او اوچت کرد دا
کرد نو تو د دے (غتہ) ذمہ واری د قبولونہ انکار کرد اولہ دے نہ و ویریدل او یوازے انسان دو چہ دا

الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۱۱۲ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ

انسان | بیشک دے | وو | دیر ظالم | دیر نادان | چہ عذاب و رکری | اللہ
ذمہ واری نے قبولہ کرد ہفتہ بیشک دیر ظالم او نادان دے - نو نتیجہ دا شوہ چہ اللہ تعالیٰ بہ

الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبُ

منافقانوسروتہ | او منافقانوسروتہ | او مشرکانوسروتہ | او مشرکانوسروتہ | او توبہ قبولہ کری
منافقانوسروتہ ، منافقانوسروتہ او مشرکانوسروتہ او مشرکانوسروتہ سزا و رکری او د مؤمنانوسروتہ او

اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۱۱۳

اللہ | د مؤمنانوسروتہ | او د مؤمنانوسروتہ | او دے | اللہ | بخینونکے | مہربان
د مؤمنانوسروتہ گناہونہ بہ معاف کری - او اللہ تعالیٰ بخینونکے مہربان دے -

سُورَةُ سَبَا مَكِّيَّةٌ اَرْبَعٌ اَيُّهَا الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَتَحْسُنُ آيَةً وَتَسْتَرْكِعَاتِ

سورہ سبا یہ مکہ کے نازل شو او یہ (شروع) دالہ یہ نوم سورہ چہ لوئے مہربان دیر زیات رحم کوونکے دے کے کے ۵۴ آیتونہ او رکوع کاوی
دالہ یہ نامہ شروع کوم چہ لوئے مہربان دیر زیات رحم کوونکے دے

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

قول تعریفونہ | اللہ لہ دی | ہفتہ اللہ | د کوم چہ دی | غتہ چہ یہ آسمانوں کوونکے دی | او غتہ چہ یہ زمکہ کے دی
قول تعریفونہ یوازے اللہ تعالیٰ لہ دی چہ دے ہر ہفتہ غتہ مالک دے چہ یہ آسمانوں او زمکہ کے دے

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۱۱۴

او ہم ددہ دی | قول تعریفونہ | یہ آخرت کے (ہم) | او ہم دے | حکمت والا | خبردار
او یہ آخرت کے ہم قول تعریفونہ ہم ددہ دپارہ دی او ہفتہ د حکمتونہ خاوند او یہ ہر ہفتہ خبر دے -

يَعْلَمُ مَا يَلْبِغُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا

دے پوہہ دے | یہ ہفتہ غتہ | چہ داخلیری | یہ زمکہ کے | او یہ ہفتہ غتہ چہ او غتہ | لہ دے نہ | او غتہ چہ
ہفتہ تہ قول معلوم دی ہر ہفتہ چہ یہ زمکہ کے دینہ و رینہ او ہر ہفتہ چہ تہ نہ بہرہ راو غتہ او ہر ہفتہ چہ

يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْزُبُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ
 نازل پوری | له آسمان نه | اوڅه چه | پورته خیزی | په دے کې | اودے | مهربان
 له آسمان نه را کوږی | اوڅه چه آسمانونو ته خیزی | او هغه ډیر رحم کوونکې

الْغَفُورُ ۷ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ

غفور کوونکې | اودا | کوم خلق چه | کافران دی | چه نه به راتی په مونږ | قیامت | دوايه
 زیات بخښونکې | اودا کافران واي چې په مونږ به قیامت نه راتی - (آپغږوه) نه ووت دوايه

بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ

ولے نه | زما ډېر رب قسم وی | هغه به ضرور راتی په تاسو | عالم دے | په غیبه | نه پټیږی
 چه ولے به نه راتی ؟ زما ډرې قسم دے | چه عالم الغیب دے چه خامخا به درېاند راتی ، د هغه نه یوه

عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا

له دغه نه | په وزن | ډیر دے | په آسمانونو کې | اونه | په زمکه کې | اونه
 ذره قدر له هم پټه نه ده نه په آسمانونو کې اونه په زمکه کې | اونه د دے

أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۸ لِيَجْزِيَ

زیات وږو کې | له دے نه | اونه ډیر لوے | مگر | درج | دی په کتاب | ښکاره کې | چه جزا ورکړی
 (ډرے) نه وږو کې اونه ترے نه لوے خیز خو دا هرڅه په یو ښکاره کتاب روح محفوظ کې درج دی ، ډېره د

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ

هغه کسانو ته | چه ایمان ته راوړو | او عملونه وکړل | ښه | هم د اکسان دی | چه دوی ډېار | بخښنه ده
 دے چه الله تعالی اجر ورکړی هغه مؤمنانو له چه نیک کارونه کوي ، هم دا هغه خلق دی چه دوی ډېاره

وَرَزَقُ كَرِيمٌ ۹ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ

اودونړی | د عزت | او کومو مخلوق چه | کوشش وکړو | زموږ په آیتونو کې | د دے کو
 مغفرت او د عزت روزی ده - او هغه خلق کومو چه زموږ د آیتونو د ناکامه کولو کوشش وکړو

أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٌ ۱۰ وَيَرَى الَّذِينَ

هم د اکسان دی | چه دوی ډېاره | عذاب دے | له سزا | در وړو کوونکې | او دین | هغه خلق کومو ته
 هغوئ له به د (زنگ زنگ) سختی نه ډک دردناک عذاب درکولے شی - او کومو مخلوقو ته چه علم ورکړے

أَوْتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ

چه ورکړے شو | علم | هغه خیز | چه نازل شو | تاته | ستا ډرې له طرف نه | چه دا حق دے
 شوے دے هغوئ پو هیږی چه کوم (کلام) ستا ډرې له طرف نه په تانازل شوے دے هغه بالکل رښتینې دے

وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۱۱ وَقَالَ الَّذِينَ

او هغه ښائی | لاسه د الله | چه غالب | او د حمد و ثنا لائق دے | اودا | هغه خلق چه
 اودا کلام (خلقو ته) لار ښائی د غالب او د تعریفونو لائق خداے طرف ته - او کافرانو رپوښل ته وویل

كَفَرُوا هَلْ نَدُوكُمْ عَلَى رَجُلٍ يُنْبِئُكُمْ إِذَا مُرِّقَتُمْ

کافران دی | آیا مونیز ونبایو تاسوته | هغه سرے | چه تاسوته خبردرکوی | هرکده | تاسوریزه ریزه کرے شتی
چه راشتی چه داسے سرے درته ونبایو چه هغه درته داخبردرکوی | چه هغه وخت تاسو ریزه ریزه شتی

كُلِّ مُمَرِّقٍ لَّاسِكُمْ لَقِيَ خَلْقَ جَدِيدٍ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ

په پوره ریزه ریزه کیدلوس | نو بیشکه تاسو به | سردو پاره راپید کیری | آیاده تری دی | په الله باند
نو بیا به تاسو سردو پاره لاپیدا کیری - آیا ده په الله تعالی باند دروغ تری

كَذِبًا أَمْ بِهِ حِجَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

دروغ | یا په ده | لیون توب دے | بلکه | هغه خلق چه | یقین نه کوی | په آخرت باند
دی او که لیون شوی دے ؟ (من) بلکه هغه خلق کوم چه په آخرت باند یقین نه لری

فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ

په عذاب کینے | او په گمراهی | لرے کینے دی | آیادی کتلی نه دی | طرف دهغه هغه ته | چه ددوی په وپاندی
هغوی په عذاب کینے او په اوږده گمراهی کینے پرلته دی - آیا دوی آسمان او زمکه ته نه دی

وَمَا خَلْفَهُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ تَشَاءُ نَحْنُ

اوڅه چه | له دوی نه وروستو دی | له آسمان | او زمکه نه | کړه پیر موږ وغواړو | نو ښخه کړو موږ
کتلی چه ددوی نه وپاند او وروستو ښواره شوی دی ، کړه پیر موږ وغواړو نو دوی به

بِهِمُ الْأَرْضُ أَوْ نَسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ

دوی | په زمکه کینے | یا په موږ وغواړو | په دوی باند | ټکړه | له آسمان نه | بیشکه
په زمکه کینے ښخه کړو | یا په دوی له آسمان نه ټکړه راوغورزو - یقیناً په

فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ

په دے کینے | نڅښه ده | دپاره دهر | بنده | رجوع کوونکی | او بیشکه | موږ ورکړه وو | داووده
دے کینے د عبرت نڅښه ده هغه بنده دپاره چه الله طرف ته رجوع کوی - او یقیناً موږ داووده ته خپل نعمتونه

مِّنَّا فَضْلًا يُجِبَالُ أَوْبَىٰ مَعَهُ وَالطَّيْرِ ۖ وَاللَّسَّ

له خپل طرفه | فضیلت | اے غرونو ! | تسبیح کوئ | دده سره | او (اے) مارغانو (تاسوم) | او نرمه کړه موږ
ورکړی وو (او حکم موږ کړه چه) اے غرونو ! داووده سره تسبیح لولئ او مارغانو ته هم دا حکم وو او موږ ده د

لَهُ الْحَدِيدَ ۝ أَنْ أَعْمَلَ سَبْعَ سَبْعٍ وَقَدَّرَ فِي السَّيِّدِ

ده دپاره اوسپنه | چه | جوړه کړه | کشاده زغره | او اندازہ سانه | په (کړه) جوړلو کینے
پاره اوسپنه نرمه کړه او (حکم موږ کړه) چه پوره پوره زغره جوړوی او کړه جوړ کولو اندازہ مقرر کړی

وَأَعْمَلُوا صَالِحًا ۖ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَلَسْ لَكُمُنَّ

ادعل کوئ | نیک | بیشکه زه | هغه هغه ته | چه تاسو کوئ | محکوم | اوسلین دپاره (موږ تابع کړه)
اوسنه عملونه کوئ - بیشکه زه ستاسو عملونه وینم کورم - او موږ هوا د سلیمان

وَأَعْمَلُوا صَالِحًا ۖ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَلَسْ لَكُمُنَّ

ادعل کوئ | نیک | بیشکه زه | هغه هغه ته | چه تاسو کوئ | محکوم | اوسلین دپاره (موږ تابع کړه)
اوسنه عملونه کوئ - بیشکه زه ستاسو عملونه وینم کورم - او موږ هوا د سلیمان

الرَّيْحَ غَدُوَهَا شَهْرٌ وَرَوَّاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا

موا | ددو کدو سحره تلل | دیوے مٹے (سفر دود) | اود ما بنام تلل (هم) | دیو مٹا شے (سفر) | اویوے وک موثر

لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ وَمَنْ الْجَنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ

دو دپاره | چینہ | ددو یلے شوے تللے | اولہ پیریانو نہ (خنے) | دداسے دوے | چہ کار بے کولو | ددوے پہ ورائی

هَفْءُ دِپَارَه دَوِيلے شوے تللے چینہ جاری کولہ او خنے پیریان داسے دو چہ دھغہ پہ ورائی بے د خدائے پاک پہ

يَاذُن رَيْبٍ وَمَنْ يَزْعُ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نَذَرُهُ

پہ حکم | درب ددو | او شوک چہ | داوڑی | لہ دوی نہ | زموثر لہ حکم نہ | زموثر بہ و شکو ددو

حکم کار خد مت کولو | او کہ چہرے پہ دوی کئے شوک زموثر د حکم (یعنی اطاعت د سلیمان) نہ کو د شے زموثر بہ هغه نہ

مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ۱۳ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبٍ

لہ عذاب | ددو ددو نہ | دوی بہ جو رول | ددو دپاره | هغه شے چہ ددو بہ غوبتل | دنگ دنگ خایونہ

د جہم د عذاب مزہ و شکو ددو - دے پیریانو بہ سلیمان لہ ددو د مرغی خیزونہ جو رول | لک دنگ دنگ خایونہ

وَتَمَاتِيْلٍ وَجَفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رُسِيَتْ اَعْمَلُوا

او تصویرونہ | او خانکونہ | پہ شان د تالابونو | اودیکونہ | کلک پہ خلی پراتہ | عد کوئی

او تصویرونہ او د تالاب غونہ لوئے لوئے خانکونہ او لوئے لوئے دیکونہ چہ (هم چہ یوحائے بہ) پراتہ وو - اے د داؤد

اَلْ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ۱۴ فَلَمَّا

اے آل داؤد | د شکر | اولہ ددی | زمالہ بند کانونہ | شکر کوئی | بیاہ کلچ

کوئی (د الله تعالیٰ) شکو پہ خائے داوڑی او زماپہ بند کانونہ کئے شکر کوئی دیر کم دی - نو فہ وقت چہ

قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ اِلَّا دَابَّةُ الْاَرْضِ

حکم بار کدو موثر | پہ ددو | دمرک | دنی پتہ ورنہ کدو دوی نہ | ددو دمرک | مکر | بود پتہ (چینی)

موثر پہ هغه دمرک حکم جاری کدو نو هغوی نہ بل چانہ خو بود پتہ (چینی) دمرک پتہ ورنہ چہ د

تَاْكُلُ مِنْ سَاتِهِ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجَنُّ اَنْ لَّوْ كَانُوا

چہ خولہ | امسا ددو | بیاہ کلچ | د پیریونلو | نو بکارا شوہ | پیریانو نہ | کہ چہرے | وے دوی

هغه امسائے خولہ | نو فہ وقت چہ هغه راپریونلو نو پیریانو نہ بکارا شوہ | چہ کدو چہرے موثر د غیبو

يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۱۵

پوہہ | پہ غیبو | نو نہ بہ و دوی پراتہ | پہ عذاب کئے | دذلت

پہ کارونو خبر وے | نو پہ دے ذلیل عذاب کئے بہ (دومرہ مودہ) پراتہ نہ وے -

لَقَدْ كَانَ لِسِيٍّ فِي مَسْكِنِهِمْ اَيَّةٌ جَتْنٌ

یشک | وے | قوم د سباد پاره | ددوی پہ خائے د اوسید لوکے | بوہ نخبنہ | ددو یاغونہ

یشک د سباد قوم د پاره ددوی پہ ابادی کئے (د الله تعالیٰ) نخبنے وے چہ ددوے بنی اوکس

عَنِ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدَةٌ

له بنی طرف نہ اولہ کس طرف نہ خوری تاسو | له رزق نہ | درپ خیل | او شکر کوئی | دد | بنار دے
طرف نہ دودا باغونہ (بنوارہ) وو (اوا جارت ووجہ) | دخیل رب درکھے رزق خوری او دھغہ شکر کوئی | داسا سونبار | پاکیزہ

طَيِّبَةٌ وَرَبِّ غَفُورٌ ۱۵ فَأَعْرِضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ

پاکیزہ | اورب دے | بخشنوئے | پس دوی مخ واپرو | نورا واپرو مونیز | یہ دوی باند
بنار دے او (ستاسورب) بخشنوئے رب دے | نو هغوی زمونیز د حکم نہ مخ واپرو نو مونیز یہ هغوی باند د زور

سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أُكُلٍ

سیلاب | د زور | اوپہ بدل کئے ورکھل مونیز دوی | پہ ٹاڈوڈو باغونہ ددوی | دودا باغونہ نور | چہ ددے میوہ وو
سیلاب لاپریسودو | او ددو واپرو اہو خوتہ د (گنہرو کوور) باغونہ پہ بدل کئے مورتنہ داسے باغونہ ورکھل چہ

خَمِطٍ وَأَثَلٍ ۱۶ وَمِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ۱۷ ذَٰلِكَ

بے خوندہ | او اٹنے د غز | او خہ | (اٹنے) د بیرے | برے شان | دا
بے خوندہ میوے او غزونو او لہے غوندے د بیرو چاہے پہ کئے ولاہے وے | دامورتنہ

جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا ۱۸ وَهَلْ يُجْزَىٰ إِلَّا الْكُفُورُ ۱۹

سزاورکھے وہ مونیز دوی | پہ وجہ ددوی دناشکری | اونہ | ورکوؤ مونیز سزا | مگر | ناشکرونہ
د ناشکری بدلہ ورکھے | اومونیز داسے سزا کاتے فقط ناشکرو خلقو له ورکھو ،

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْبَيْنَ الْفَرَىٰ ۲۰ بَرَكْنَا فِيهَا فَرًى

او جو پکڑی وومونیز | پہ مینہ ددوی | اوپہ مینہ دھغہ کلو کئے | چہ برکت ایسے وومونیز | پہ هغے کئے | کئی
اومونیز د هغوی د ملک او د هغو کلو تر مینخہ چہ برکتونہ موپہ کئے ایسی وو نور دیر کھی اپاد کھی وو چہ خرگند

ظَاهِرَةً ۲۱ وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ ۲۲ سَيَّرُوا فِيهَا لِبَالِي

چہ شکارہ وو | اواندازے مقرر کئے مونیز | پہ هغے کئے | د تک رائگ | روان اوسی | پہ دے کئے | د شپہ
پرلاتہ وو او پہ هغے کئے مو د تک رائگ (سے پختے) اندازے مقرر کئے وے | چہ بے غمہ او بے فکرہ د پرکئے شپہ

وَأَيَّامًا ۲۳ أَمِينٍ ۲۴ فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا

او د ورے | پہ امن سرہ | پس دوی دوئیل | اسے زمونیز رہ | لہے والے پسید اکرہ | زمونیز د سفر فہ مینہ کئے
اور د تک رائگ کوئی | نو هغوی ووئیل چہ اسے زمونیز رہ | زمونیز داسے سفرے لہے او دے کھے

وَضَلَلُّوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ ۲۵ وَمَرَّقْنَاهُمْ كُلَّ مَرْقٍ

او دوی ظلم وکھو | پہ خیلو خانو | پس مو پکھل مونیز دوی | افسانے | او توہتے توہتے کھل مونیز دوی | پہ پورہ توہتے کوئی
اوپہ خیل خان نے زیاتے وکھو ، نو مونیز ترے نہ قیہی جو پے کھے | او بنوارہ وارہ مو کھل

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۲۶ وَلَقَدْ صَدَّقَ

بیشک | پہ دے کئے | نغے دی | د پارہ دھمبر کو وکی | شکر کو وکی | او بیشک | رشتیا بیا موندو
پہ دے واقعہ کئے ہر صبر کو وکی او شکر کو وکی انسان د بارہ (د عبرت) نغے دی - او شیطان د هغوی پہ حقلہ

سبا ۳۲
ومن یقتل ۲۲
عَنِ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
طَيِّبَةٌ وَرَبِّ غَفُورٌ
سَيْلَ الْعَرِمِ
خَمِطٍ وَأَثَلٍ
جَزَيْنَاهُمْ
وَجَعَلْنَا
ظَاهِرَةً
وَأَيَّامًا
وَضَلَلُّوا
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۰﴾

په دوی باند | شیطان | خپل کمان | پس دې پیروی وکړه دده | سبوا | د یوې ډلې | له مؤمنانو نه

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُّؤْمِنُ

اونه | وه | دده | په دوی باند | څه غلبه | مگر | چه مونږ معلوم کړو | چه څوک یقین کوي

بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ

په آخرت باند | له هغه چاته | چه هغه | له ده نه | په شک کې دی | اوستارب

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِیْظٌ ﴿۳۱﴾ اَدْعُوا الَّذِیْنَ زَعَمْتُمْ

په هر څیز باند | نگهبان ده | دوايه | وبللئ | هغه کسان چه | تاسوئ کمان کوي

مِّن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُوْنَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا

سیوا د الله نه | چه مالکان نه دی دوی | دوزخ | د یوې ذره | په آسمانو کې | اونه

فِي الْأَرْضِ وَمَالُهُمْ فِيْهَا مِنْ شَرْكِ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ

په زمکه کې | اونشته د دوی | په کدواوړ کې | څه شرکت | اونشته د الله | له دوی نه

مِّنْ ظَهْرِ ﴿۳۲﴾ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنۢ أَذِنَ لَهُ

څوک مدد کار | اوفائده نه ورکوي | سفارش | الله سره | مگر | هغه چاته | چا د پاره چه کاجازده

حَتّٰی اِذَا فَرَغَ عَنْ قُلُوْبِهِمْ قَالُوْا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ

تر ده چه | هر کله (هیبت) لږه کړه شی | د دوی د زړونو نه | (نو) وائی | چه څه | وخرمائیل | ستاسو رب

قَالُوْا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِیُّ الْکَبِیْرُ ﴿۳۳﴾ قُلۡ مِّنۡ يَّرْزُقُکُمْ

دوی وائی | حقه (خبره) | ادهم کده | عالیشان | د ټولو نه لږه | دوايه | څوک | روزی درکوي تاسو نه

مِّن السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قُلۡ اللّٰهُ وَاِنَّاۤ اَوْاِیَاکُمْ لَعَلٰی هُدٰی

له آسمانونو نه | اوزمکه نه | دوايه | الله | اوبیشکه مونږ | یا تاسو | په هدايت یو

اود زک (دواړه) نه څوک روزی درکوي؟ وژدوايه چه الله (روزی درکوي) اوبیشکه مونږ یا تاسو یا خو په سمه لاره (روان یو

أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ قُلْ لَا تَسْأَلُون عَمَّا أَجْرَمْنَا

یا | پہ نکراہتی | بیکارہ کہتے | دواہ | تپوس بہ نہ شی کیلے کہ تاسو نہ | دے پہ حقل | چہ مونہ جرم و کرد
یا پہ بیکارہ نکراہتی کہتے یو - نہ ورتہ دواہ چہ تاسو نہ بہ زمونہ دہ جرمونہ پہ حقلہ تپوس نہ کیبری اونہ

وَلَا تَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا

اونہ بہ لہ مونہ نہ تپوس کو لے شی | دھفہ | چہ کوئی تاسو | دواہ | جمع بہ کری | مونہ | زمونہ رب
بہ مونہ نہ ستاسو دہ اعمالو پہ بارہ کہتے تپوس کیبری - نہ ورتہ دواہ چہ زمونہ رب بہ قول را جمع کری نو بیا بہ

ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ ۝ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ۝ قُلْ

بیا بہ فیصلہ و کری | زمونہ پہ مینہ کہتے | پہ الفاشرہ | او دے | لوئے فیصلہ کوونکے | پوہہ دے - | دواہ
زمونہ ترمینہ سہہ روعہ فیصلہ و کری او ہفہ پہ فیصلہ کوونکے | پیرنبہ پہ ہرقہ پوہہ دے - نہ ورتہ دواہ

أَرْوِي الْأَذْيَانِ الْحَقَّتُمْ بِهِ شُرَكَاءُ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ

وینائی ماتہ | ہفہ خلق چہ | جوہ کری دی تا ہفوی | دہ سرہ | شریکان | جھکے نہ | بلکہ | ہم دے دے | اللہ
چہ لہ ماتہ خو ہفہ شریکان وینائی چہ تاسو اللہ تعالیٰ سرہ یوخلے کری کا نا ہیچہ نہ - بلکہ اللہ تعالیٰ یوازے ہفہ دے

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا

غالب | دہ حکمت خاوند | او نہ بیے را لیرے مونہ نہ | مکر | تو لو انسانا نو طرف تہ | زیکو کوونکے
چہ دیر زبردست او دہ حکمت خاوند دے اولے ہوا | مونہ نہ تو لو خلقو دہ پارہ (دہ جنت) زیرے وروونکے او (دہ عذاب نہ)

وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَى

او وروونکے | او لیکن | اکثر | خلق | نہ پوہیبری | او دوی وائی چہ | کلمہ بہ (پوہیبری)
ویرونکے جوہ کرے لیرے بیے - خو اکثر خلق پہ دے خبرے نہ پوہیبری - او دوی وائی چہ دا (دہ قیامت) وعدہ

هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ

دا | وعدہ | کہ چرے | یئی تاسو | رشتیا دیونکی | دواہ | تاسو دہ پارہ | وعدہ دہ | دھفہ دے
بہ کلمہ پورہ کیبری کہ چرے تاسو رشتیاتی بیے ؟ نہ ورتہ دواہ چہ تاسو سرہ دہوے دے وروعدہ

لَا تَسْتَخِرُونَهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ

چہ تاسو بہ وروستو پانہ شی | لہ ہفہ نہ | یوساعت | اونہ بہ | تاسو ورائی شی | او وائی | کوم خلق چہ
دہ چہ نہ بہ ترے نہ یوساعت وروستو کیدے شی اونہ بہ ترے نہ جھکے کیدے شی - او دا کافرات

كَفَرُوا كُنْتُمْ تُؤْمِنُ بِهِذَا الْقُرْآنَ وَلَا يَأْتِيكَ بَيْنَ يَدَيْهِ

کافران دی | چہ مونہ بہ جھکے | یائہ راوہ | بہ دے قرآن بانہ | اونہ | پہ ہفہ (کتاب) بانہ | چہ لہ دہ نہ دہ بانہ دے
وائی چہ مونہ بہ جھکے پہ دے قرآن بانہ ایمان را نہ ورو اونہ پہ ہفہ کتابونو چہ دے نہ ورائی را غلی دی

وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ

او کاش ! | نہ دوینے | ہفہ وخت چہ ظالمان پہ | دودروے شی | دخیل رب پہ دہ بانہ | او دے
او کہ نہ ہفہ وخت وگورے ہفہ وخت چہ دا ظالمان پہ خیال رب تہ محامتہ وودروے شی ، پہ یویل بانہ بہ

بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا

بعضہوں نے دوسرے کو یہ بل باند | خبرہ (الزام) | وائی بہ | ہفہ خلق چہ | چہ کمزوری کنہ لے شوقی دو

الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ۝ قَالَ الَّذِينَ

ہو کسانوۃ | چہ کبرڈن وُو | کہ چرے تاسو نہ وے | نومونہ بہ ضرور وُو | ایمان والا | وُوہ وائی | ہفہ خلق چہ

اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا أَحْنُ صَدَدْنَكُمْ عَنِ الْهُدَى

کبرڈن وُو | ہفہ کسانوۃ | چہ کمزوری کنہ لے شوقی دو | آیا مونہر | منع کری وئی تاسو | لہ ہدایت نہ

بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا

پہ پختہ | چہ ہفہ راغے تاسوۃ | بلکہ | وئی تاسو | مجرمان | او وُوہ وائی | ہفہ خلق | چہ کمزوری دو

الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا

ہفہ خلقوۃ | چہ کبرڈن دو | دنہ بلکہ | مکر | دَ شَیْءِ | او وُوہ وائی | ہر کہ چہ بہ | تاسو مونہر حکم کو

أَنْ تَكْفُرَ بِاللهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا ۝ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا

چہ مونہر انکار وُوہ | دَاللِہ | او مونہر مقرر وُوہ | دہ دپارہ | شریکان | او دوی بہ پتوی | پسینا ہنتیا | ہر کہ چہ

رَأَوْا الْعَذَابَ ۝ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَلَ فِي آعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا ۝ هَلْ

دوی دینی | عذاب | او وابہ چو و مونہر | طوقونہ | پہ ختو نو کئے | دہفہ کسانوۃ | چہ کافران کی نہ یہ

يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ

بہ وروکے شی وئی | مکر | دہفہ خہ | چہ دوی بہ کول | او تہ دے لیرے مونہر | پہ یو کل کئے | خوک ویر وئے

إِلَّا قَالَ مُتَرْفُوهَا ۚ إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۝

مکر | وئیل بہ | خوشحالہ خلقو دہفہ کلی | بیشک مونہر | دہفہ خہ نہ | چہ رالیرے شوقی ہی تاسو پہ ہفہ | منکر وُو

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا ۚ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝

او دوی وئیل | چہ مونہر | زیات یُو | پہ مال | او اولاد کئے | او مونہر بہ عذاب نہ شی را کو لے

مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرَهُمْ
 په ځای د دوی | بلکه | دوی خو عبادت کولو | د پیرانو | اکثر له دوی نه
 بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ۱۰ قَالِيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا
 په دوی ایمان لرو | پس نن | مالکان نه دی | څوک په تاسو کې | بل د پاره | دغه نفع
 وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ
 او نه د نقصان | او مونږ به ووايو | حق خلقتو | چه ظلم کړې وکړو | چه وځنې تاسو | عذاب | د دوزخ
 الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۱۱ وَإِذَا تَتَلَّى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ
 هغه چه تاسو به هغه | دروغ گڼلو | او هر کله چه لوستې شي | په دوی باندې | زموږ آيتونه | روښانه
 قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصَدَّكُمْ عَمَّا
 نو دوی وايي | چه نه ده دا (څه نور) | مگر | یوسړه | چه غواړي | چه منع کړي تاسو | له هغه څه نه
 كَانَ يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَأْفٌ مِّنْ قِبَلِكُمْ
 چه عبادت به کولو | پلارانو ستاسو | او دوی وايي | چه نه ده دا (قرآن) | مگر | دروغ | ترې شوه
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ لَا هَذَا إِلَّا
 او وايي | کوم چه | کافران دی | حق خبر ته | هر کله چه | راغله دوی ته | نه ده دا | مگر
 سَحَرٌ مِّبِينٌ ۱۲ وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا
 جادو | ښکاره | او نه ده ورکړې مونږ دوی | څه کتاب | چه دوی لوستل هغه | او نه ده لیږلې مونږ
 إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَّذِيرٍ ۱۳ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 د دوی طرف ته | له تانه وړاندې | څوک وپوښه | او دروغ گڼلې وو | هغه خلقو چه | وړاندې له دوی نه وو
 وَمَا يَلْعَنُوا مَعَشَارَ مَا آتَيْنَهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي
 او خلق نه دی رسیدلی | لسه هغه ته | د هغه څه | چه ورکړې وو مونږ دوی ته | پس دوی دروغ وگڼل | زما پیغمبران
 وواړه مونږ چه هغوی ته څه ورکړې وو نو دوی د هغه په لاس برخه هم نه دی خو هغوی زما پیغمبران دروغ وگڼل

۱۵۰ **كَلَيْفَ كَانَ نَكِيرٌ ۝ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا**
 پس خشک | شو | عذاب زما | و وایه | بیشک | زه نصیحت کوم تاسو | صوف دیوے خبر | چه تاسو و دربر
 نو زما طرف نه پرے خشک عذاب راغ | اے پیغمبره ! و وایه چه زه مو په یوه خبره یو هوم هغه داچه تاسو
 ۱۵۱ **لِلَّهِ مَشْيٌ وَفُرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا ۚ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ**
 الله دپاره | دوه دوه | او یو یو | بیا | تاسو فکر و کړی | چه نشته که په کلگری ستاسو | غه لیونوب
 د الله دپاره و دربرې دوه دوه او یو یو بیا فکر و کړی چه ستاسو د املگره (پیغمبر یقیناً) لیون نه دے
 ۱۵۲ **إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۝ قُلْ**
 نه دے دے | مکر | یو ویر ویک | تاسو دپاره | وړاند | له عذاب | سخت نه | تہ و وایه
 خو تاسو د سخت عذاب د راتلو نه وړاند ویر ویک دے - تہ ورته و وایه
 ۱۵۳ **مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۚ إِنْ أَجَرْتُ**
 هغه غه | چه سوال ے کرے کماله تاسو | له اجر نه | نو هغه | تاسو دپاره دے | نه دے | زما اجر | مکر
 چه که مال تاسو نه غه معاوضه غوښته وی نو هغه ستاسو شوه - زما اجر خو بس د الله تعالی په ذمه
 ۱۵۴ **عَلَى اللَّهِ ۖ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ قُلْ إِنْ رَبِّي**
 په الله دے | او دے | په هر شیز باند | گواه دے | و وایه | بیشک | زما رب
 دے او هغه په هر غه باند پوره پوره خبر دے - تہ ورته و وایه چه زما رب همیشه
 ۱۵۵ **يَقْدِرُ بِالْحَقِّ ۖ عَلَامُ الْغُيُوبِ ۝ قُلْ جَاءَ الْحَقُّ**
 غلبه و رکوی | حق له | دے دیرینه پوهه دے | په ټولو پتو خبرو | و وایه | چه راغ | حق
 حق له غلبه و رکوی - د غیب په خبرو دیرینه پوهه دے - ورته و وایه چه اوس حق راوړسېدو
 ۱۵۶ **وَمَا يُبَدِّلُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ۝ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ**
 اونه په اول حل پیدا کوی | باطل معبود | اونه | به دوباره پیدا کوی | و وایه | که چرے بے لاس شم زه
 او باطل نه پخوا غه غیظ و وادنه اوس غه جنتیت لری - تہ ورته و وایه چه که زه گمراه یم نو د هغه
 ۱۵۷ **فَاتِّمًا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي ۖ وَإِنْ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ**
 نوبیشک | چه بے لاس کیرم به زه | په خپل ځان | او که چر | زه په هدایت باند یم | نو هکله چه | وحی کوی | زما طرف
 و بال به یوازے په ما راپر یوژی - او که زه په سمه لاس روان یم نو دا د هغه وحی په وجه روان یم چه زما
 ۱۵۸ **رَبِّي ۖ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ۝ وَلَوْ تَرَى إِذْ فَرَغُوا**
 زما رب | بیشک دے | آوړیدونکې | نزد دے دے | او کاش | تہ د وینے | هر که چه | ددی و دربرې
 د زما طرفه را لیولے ده هغه هر غه آوری دیر نزد دے دے - او که تہ داخل هغه وخت و وینے چه ددی به دیرید
 ۱۵۹ **فَلَا قُوَّةَ ۖ وَأُخَذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ۝ وَقَالُوا آمَنَّا**
 نو بچ به نه شی | او دوی به و نیولے شی | د نزد دے ځای نه | او دوی به و وائی | مونږ به دے دین
 کړ شی نو خلاصیدے به نه شی او د نزد دے خوا و شانه به راو و نیولے شی او دا به وائی چه (بس) مونږ به دے دین

یہ ج وَاَنّٰی لَهُمُ التَّنَافُسُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِیدٍ ۝ وَ
 بہ دے | اوچرہ (مکنی) | دوی دپارہ | حاملوں (دایمان) | ددومرہ لرے خائے نہ | حال داچہ
 باند ایمان راڈو، خواوس ددومرہ لرے خائے نہ ددوی لاس چوتہ ورسیدے شو؟ | حال دادے
 قَدْ كَفَرُوا بِهٖ مِنْ قَبْلُ ۚ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ
 دوی الکارکے وو | ددے | لہ دے نہ وہاند (پہ دنیا کیجے) | اودوی غورزول (خیالی غشی) | بے لیدلو
 چہ دوی ترے نہ پمخو راسے انکار کولو۔
 اودوی د لہ دے نہ بے لیدلو خیالی غشی

مِنْ مَّكَانٍ بَعِیدٍ ۝ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ
 د لہ دے خائے نہ | اور کاوت بہ واپچوے شی | ددوی پہ مینو کئے | ادیہ مینو | دہفہ خائے کئے | چہ دوی بہ غوبٹل
 ویشٹل - او ددوی او ددوی د خواہشونو تر مینو بہ یو دیوال ددو لے شی۔
 كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّنْ قَبْلُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّبِينٍ ۝
 لکھ شک | چہ شوی وو | ددوی غونہ خلقوسرہ | لہ دے نہ وہاند | بیشک دوی | دد | پہ شک | قوی کئے
 لکھ شک | چہ دے نہ وہاند | ددوی غونہ خلقوسرہ شوے دہ اوغوی ہم ددوی پہ شان پہ بیکارہ شکے پراتہ
 سُورَةُ فَاطِرٍ مَّكِّيَّةٌ وَهُوَ خَمْسٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سورہ فاطر پہ مکینے نازل شواو پہ د (شروع) | د اللہ پہ نوم چہ لوئے مہیاں دیر زیارم کودک دے | کئے ۴۵ آیتونہ او ۵ رکوع کاڑی
 د اللہ تعالیٰ پہ نامہ شروع کوم چہ لوئے مہیاں دیر زیارت رم خاوند دے۔
 وَأَرْبَعُونَ آيَةً وَخَمْسٌ رُّكُوعَاتٍ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكَةِ
 قول تعریفونہ | اللہ لہ دی | چہ پید اکوونے | د آسمانون | او زمکے | جوہونکے | د فرشتو
 قول تعریفونہ یوازے اللہ پاک لہ بنائی چہ آسمانونہ او زمکے پید اکول، او فرشتے خیل پیغام رسونکے
 رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ مِّثْنَىٰ وَثَلَاثَ وَرُبْعٌ ۚ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ
 پیغام رسونکے | د وزرو والا | ددو ددو | دریو دریو | اوخلور وخلور | زیاتوی | پہ پید اوہنت کئے
 جوہے کئے چہ دودہ دودہ اودرے درے اوخلور وخلور بازو کاٹے دی | ہفہ چہ دچا پہ حقلہ
 مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ
 خائے چہ دعوغواوی | بیشک اللہ | پہ ہر خیز باند | قادر دے | خائے چہ پرانیزی | اللہ
 وغواوی نو پہ پید اوہنت کئے (د نورونہ) زیات کری بیشک چہ اللہ تعالیٰ پہ ہر خائے قدر لری، اللہ تعالیٰ چہ د خلقو دپارہ
 لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۚ وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ
 خلقو دپارہ | لہ رحمت نہ | پس شوک بندونکے نشہ | دہفہ | او خائے چہ کبند کری | نو شوک لیدونکے نشہ
 (د) رحمت (دروازہ) پرانیزی نو ہفہ جی شوک بندولے نہ شی اوکوم خیز چہ ہفہ بند کری نو بیائے شوک
 لَهُ ۚ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ يَأَيُّهَا النَّاسُ
 ددے | پس لہ دے نہ | اودے | غالب | د حکمت خاوند دے | اے خلقو!
 ماری کولے نہ شی، او ہفہ غالب د حکمتونو خاوند دے۔
 اے خلقو!

اَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ

یاد کرو | نعمت | د الله | به خپل ځان | آیا | څوک پیدا کوونکې شته ده | سیوا

اللَّهُ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ

د الله نه | چه روزی در کوی تاسو ته | له آسمان نه | او زمکه نه | څوک بل معبود نشته

إِلَّا هُوَ قَاتِلُ تُوفَكُونَ ۝ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ

سیوا دهغه نه | نو کوم خوا | تاسو اړولی روان یی | او که یوې تادروغژن کړی | نو بېشکه دروغژن کړل شوی دی

رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ يَأَيُّهَا النَّاسُ

پیغمبران | له تانه وړاندې هم | او الله طرف ته به | واپس کولی شی | ټول کارونه | اے خلکو!

إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

بېشکه | وعده | د الله | رښتینۍ ده | پس په دوکه کې ونه پېچئ تاسو | ژوند | د دنیا

وَلَا يَغُرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ۝ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ

او دوکه درنه کړی تاسو له | د الله به خفه | دوکه باز (شیطان) | بېشکه | شیطان | ستاسو | دښمن

فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ

نو تاسو وکړئ | دښمن | بېشکه | د بلی | خپل ټول | د پاره | د دے | چه شی دوی | اهل

السَّعِيرِ ۝ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ

د دوزخ | کومو خلقو چه | کفر وکړو | دوی د پاره | عذاب | سخت | او کومو خلقو چه

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝ أَفَمَن

ایمان راوړو | او عمل ټو وکړو نیک | هغوی د پاره ده | مخښنه | او اجر | دیرو لوی | پس آیا هغه کس

زَيْنَ لَهُ سَوْءٌ عَمَلٍ فَرَأَاهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن

چه چاته کړه شوه ته | خراب | عمل | د دے | پس د ویدلو هغه | ښه | نو بېشکه | الله | اکراه کوی | هغه ټوک

بَدْعًا يُضِلُّهُ سَوَاءٌ هُوَ نَكِيرٌ أَمْ لَا ۝ وَكَذَلِكَ نَكُودُ الْبِرَّ كَيْفَ شَاءَ ۝ اللَّهُ جَاهِلٌ قَلْبُهُ وَغَوَىٰ

يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۖ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ
 ۱۰۰ | چاہتہ ہے | دے وغواہی | پس لاہی نہ شی | سناخان | یہ دوی ہانڈی
 حَسْرَتٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۝
 ۱۰۱ | ہ | افسوس نہ | بیشک | اللہ | پوہہ دے | یہ ہفہ غہ | چہ دوی دے کوی | اد (ہم) اللہ دے | ہفہ چہ
 اَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُشِيرُ سَحَابًا فَسَقْنَهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيِّتٍ
 ۱۰۲ | لپیڑی | ہوا کلتے | پس ہفہ اوچتوی | وریمے | نومونہ روانہ کردا | طرف دینار | مرتہ
 فَأَحْيَيْنَا فِيهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ كَذَٰلِكَ النُّشُورُ ۝
 ۱۰۳ | پامونہ ژوندی کو | یہ دے سوہ | زمکہ | پس دے دے مہرہ کینہ | دغہ شان دی | دوبارہ راوچیتیل | خوک چہ
 كَانُ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا ۖ إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ
 ۱۰۴ | غواہی | عزت | نواللہ دپارہ دے | عزت | قول | طرف ددہ | خیزی | خبرے
 الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ ۚ وَالَّذِينَ يَبْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ
 ۱۰۵ | پاکیزہ | او عمل | نیک | برہ اوچتوی دا | اوکوم خلق چہ | تدبیرونہ کوی | بد
 لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۚ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُبَوِّرُ ۝
 ۱۰۶ | دوی پارہ دے | عذاب | سخت | او تدبیر | دے خلقوہ | بربادوی | او اللہ
 خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا
 ۱۰۷ | پیدا کرئی تاسو | لہ خاورے نہ | بیا | لہ نطفہ نہ | بیائے | جوہے کرئی تاسو | جوہے
 وَمَا حِمْلٌ مِّنْ أَنْتُمْ وَلَا تَضْعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَمَا يُعَمَّرُ مِمَّنْ
 ۱۰۸ | اونہ حاملیری | ہیٹہ بنجہ | اونہ زیروی | مگر | ددہ پہ علم | اونہ بیاموی عمر | خوک اور دعدہ
 وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمْرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ
 ۱۰۹ | اونہ کمولے شی | لہ عمر ددہ نہ | مگر | اپہ کتاب کتے درج | بیشک | دا (خبرہ) | اللہ دپارہ
 ۱۱۰ | اونہ دچا ژوند کمیری | خود اهرخہ پہ لوح محفوظ کتے بکلی پراتہ دی | دا قول کارونہ اللہ تعالیٰ تہ

يَسِيرٌ ۝ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَبٌ فَرَاتٌ سَابِغٌ

آسانہ دے | اونہ دی برابر | دوہ دریابونہ | دا دیو | خوب | تندہ ماتونکے | چہ خوشگوار دی
ویرا سان دی او دواہ (قسم) دریابونہ برابر نہ دی، یو (قسم) خوب دے، تندہ ماتوی | او غنیلے خوشگوار

شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ اُجَاخٌ وَمِنْ كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا

غنیل دے | او دا دبل | مالکین | تریو دے | اولہ ہریونہ | تاسو خورشی | غوہنہ
دی | او (ددیم قسم) مالکین او تریو دے | اولہ ہریو نہ تاسو تازہ غوہنہ (دکبانو وغیرہ)

طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ

تازہ | او را و باسی تاسو | کالی | چہ تاسو اغوندی ہفہ | اونہ وینے | کشتی | پہ دے کینے
خورشی | او کالی (موق وغیرہ) را و باسی چہ تاسوے اغوندی | اونہ پہ کینے کشتی (اوجھا زونہ) وینے چہ

مَوَآخِرَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ يُولِجُ

شلونکے دا و بول | دیارہ دیکچہ و لٹوی تاسو | (روز) لہ فضل ددہ نہ | او چہ تاسو | شکرو کری | ننباسی
دا و بوسینہ شلوی او و پاندی دیکہ دیارہ چہ تاسو ہفہ پید اکہ روزی (خان دیارہ) و لٹوی او دا لک چہ تاسو ہفہ شکرو کری ہفہ

الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ

شیہ | پہ ورخ کینے | او ننباسی | ورخ | پہ شیہ کینے | او پہ کارے لکوی دی | نور
شیہ پہ ورخ کینے او ورخ پہ شیہ کینے و ننباسی | او نور او سپور مئی نے پہ کار

وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ

او سپور مئی | ہریو | روان دے | یو وخت | مقرر پورے | ہم دادے اللہ | ستاسورب
لکوی دی، ہریو بہ تر خیلے مقررے نیچے پورے روان دی | ہم دغہ اللہ دے چہ ستاسورب دے

لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ

ہم ددہ دے | بادشاہی | او کوم چہ | تاسو بلی | بے لہ دہ نہ | دوی نہ دی مالکان
بادشاہی ہم ددہ دے، او دہفہ نہ بغیر چہ تاسو چہ بلکہ کوئی نو ہفوی دتجور دہدی وکی د پاسہ پروت د

مِنْ قَاطِبِيرٍ ۝ اِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا

دتجور دہدی دپوستی | کہ چکر بلی تاسو دوی | (نو) دوی نہ آوری | بلکہ ستاسو | او کہ چکر دوی آوری ہم
نری پوستی قدر اختیار ہم نہ لری کہ تاسوے و بلی نو ہفوی ستاسو بلکہ ہم نہ آوری او (فرض کرہ) کہ دوی داؤد

مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بَشِرْكُمْ

نودوی جواب دے | تاسوتہ | او پہ ورخ | د قیامت یہ | دوی انکار و کری | ستاسو د شرک
ہم نودوی بہ تاسو جواب نہ شی درکولے او د قیامت پہ ورخ بہ ستاسو د شرک نہ انکار و کری او د سم خبردار (خداے)

وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَيْرٍ ۝ يَأَيُّهَا النَّاسُ اَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ

اوتاتہ بہ خبر در نہ کری شوک | پہ شان | د باخبرہ (اللہ) | اے خلقو! | تاسو | محتاج بی
خونی بل ہی شوک بہ دسم خبر نہ کری - اے خلقو! تاسو تول د اللہ تعالیٰ محتاج

إِلَى اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ
 اللَّهُ ۖ أَوْ يَهْدِكُمْ إِلَىٰ سَبِيلٍ ۚ وَاللَّهُ تَعَالَىٰ غَنِيٌّ ۖ أَوْ ذُو بَرِيٍّ خَائِدٍ ۚ كَذَبْتُمْ عَنْ يَمِينِكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَكْفُرُ عَنْ ذُنُوبِهِ ۚ وَاللَّهُ يَكْفُرُ عَنْ ذُنُوبِهِ ۚ وَاللَّهُ يَكْفُرُ عَنْ ذُنُوبِهِ ۚ

وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۝ وَمَا ذَلِكُ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۝
 اور آہے ولی ۖ مخلوق ۖ نوے ۖ اونہ دے ۖ داکار ۖ پہہ اللہ باند ۖ غہ گران
 بل نوے مخلوق بہ را پیدا کری ۖ او دا کار اللہ تعالیٰ تہ ہیہ مکران نہ دے ۖ

وَلَا تُنْزِرُ وَازِرَةً ۖ وَزُرْ أُخْرَىٰ ۖ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِهَلَةٍ
 اونہ بہ اوچتوی ۖ خوک اوچتو کد بوج ۖ بوج ذیل چا ۖ اوکد پھر ۖ وبل ۖ خوک بوج والا ۖ طرف دبار خیل تہ
 او ہیٹو ک بہ ذیل چا بار نہ دوی ۖ اوکد ۖ فرض کرہ ۖ یو باروہو ک دخیل بارہ اوچتو د پارہ

لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ ۖ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ إِنَّمَا تُنْذِرُ
 نو اچت بہ نہ کہے شی ۖ لہ دغ بوج نہ ۖ ہیٹو خیز ۖ اگر کہ ۖ وی ۖ نزد دے رشتہ دار ۖ بیشک ۖ نہ دیروے
 خوک راوبلی نویو پوتہ وزن بہ ترے تہ ہم اوچت نہ کہے شی اگر کہ ۖ نزد دے ۖ خیلوان ۖ وی ۖ اے نبی! تہ خوبس دے

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۖ وَمَنْ
 ہفہ خلق چہ ۖ دیر بیری ۖ لہ رب خیل نہ ۖ بے لیدلو ۖ او قاموی ۖ مونہ ۖ اوخوک چہ
 خلق دیروے شے چہ دخیل رب نہ بے لیدلو دیر بیری ۖ او د موخو نو پابندی کوی اوخوک چہ

تَزَكَّىٰ ۖ وَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۖ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۝ وَمَا يَسْتَوِي
 پاک شو ۖ نو بیشک ۖ دے پاک بیری ۖ دخیل مان د پارہ ۖ او اللہ طرف نہ دی ۖ واپس تلل ۖ اونہ دی برابر
 پاک شو ۖ نو دخیل مان د پارہ پاک شو ۖ او اللہ تعالیٰ تہ دہر چا پستہ نگ دے او یو روئد او بل

الْأَعْمَىٰ ۖ وَالْبَصِيرُ ۖ وَلَا الظُّلُمُتُ وَلَا النُّورُ ۖ وَلَا الظُّلُمُتُ
 ہوند ۖ او بینا ۖ او نہ تیارہ ۖ او نہ رنہا ۖ برابر دی ۖ او نہ سورے
 د ستر کو خاوند ۖ دوادہ ۖ برابر کیدے تہ شی ۖ او نہ تیارے اور نہا یوشان کیدے شی ۖ او نہ ریخ ۖ سورے او

وَلَا الْحَرُورُ ۖ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ۖ إِنَّ اللَّهَ
 اونہ کرم باد ۖ او نہ دی برابر ۖ ژوندی ۖ اونہ ۖ مری ۖ بیشک ۖ اللہ
 ۖ نزد ۖ نہریو شان کیدے شی ۖ اونہ ژوندی او مری برابر کیدے شی ۖ اللہ تعالیٰ چہ دچا پہ

يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ۖ إِنْ أَنْتَ
 اوری ۖ چاتہ چہ دغواوی ۖ اونہ یے تہ ۖ اوروک ۖ ہفہ چاتہ چہ ۖ پہ قبرو نو کیدے دی ۖ نہ یے تہ
 حقہ وغواوی نو خبرہ ورنہ واوری اتہ پہ قبرو نو کیدے پرتو ۖ مرد ۖ تہ خیل آواز اوروک نہ شے ۖ تہ خوبس

إِلَّا نَذِيرٌ ۖ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
 مکر و پروک ۖ بیشک ۖ مونہ را ولیدے تہ ۖ پہ ربیقی دین ۖ زبرے وکروک ۖ او دیروک
 یو دیروک یے! مونہ تہ دحق تعلیم سرہ زبرے وکروک ۖ او ویروک را لیرے یے

ات
 تونک
 سائے
 او غمیل
 ون
 لعم
 غوبہ
 الفلک
 کشتی
 ن
 یولج
 ننباسی
 خمر الشمس
 لکولی دی
 او سپور مئی
 ربکم
 ستاسور
 مایمیکون
 دوی نہ دی مالک
 ہدوکی د پاسہ پروتہ
 ولسیم
 اوکد چکر دی واوری
 د فرض کرہ ۖ کہ دوی واوری
 بشارتکم
 ستاسو د شکر
 د سم خبردار اعدا
 الفقراء
 محتاج
 اللہ تعالیٰ محتاج

وَأَنَّ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ۝ وَأَنَّ يُكَذِّبُوكَ

اونہ دے ہیہ امت | مکر | تیر شوے | پہ ہفتے | ویروئے | اوکے چرے | دوی دروغترن وکتری تا
او داسے یوامت نشتنہ چہ پہ کئے (کہ اللہ نہ نافرمانی نہ) ویروئے نہ وی راغلے اوکے چرے داخلے تادروغترن

فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ

نو بیشک | دروغترن کنولی و | ہفتہ خلقو | چہ لہ دوی ورنند و | راغلے دوی تہ | ددوی پیغیران | پہ واضحہ غنیوسرہ
کوی نو کوم خلق چہ ددوئی نہ ورنند تیر شوی دی ہفتی م دغہ شان دروغترن کنولی و | ہفتی تہ خیلو پیغیرانو شکارہ

وَبِالْزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ۝ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا

اوپہ صیفوسرہ | اوپہ کتاب | رویشانہ سرہ | بیا | ماونیول | ہفتہ خلق | چہ منکرشول
مہرے | صیفے او رویشانہ کتابونہ راوری و | بیا کومو خلقو چہ انکار و کھرو ماہفتی راونیول نو روکوئے

فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

پس خشکہ و | زما عذاب | آیاتانہ دی لیدی چہ | اللہ | راوڑوے دی | لہ آسمانہ | اوپہ
بیا زما عذاب خشکہ شو - آیاتا وڑوے تہ نہ دی لیدی چہ اللہ تقانی د برہ نہ اوپہ راوڑوے

فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ شَجَرًا مِنْ كُلِّ صُفْحَةٍ ۝ وَلَهُ الْجِبَالُ الْحَدِيدُ

بیا راوڑوے مونز | پہ سرہ | میوے | چہ مختلف دی | رنگونہ دھے | اولہ غروونہ | حصے دی
بیا دھے پہ ذریعہ مونز رنگ رنگ میوے راوڑوے کھے | او دھے پہ غروونہ کھے م رنگ رنگ غروونہ دی

يَبُصُّ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ۝ وَمِنَ النَّاسِ

سپینے | اوسرے | چہ مختلف دی | رنگونہ دھے | اوٹہ تک تور دی | اولہ خلقونہ
خہ سپین دی خہ سرہ دی چہ دھے ہم قسم قسم رنگونہ دی اوٹہ تک تور دی | او دغہ شان پہ بنیادو

وَالذَّوَابِ ۝ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ ۝ إِنَّمَا

اولہ خنارو | او خنارونہ (ہم) | چہ مختلف دی | رنگونہ دھفتی | ہم دغہ شان | بیشکہ
اوپہ خنارو اوپہ خنارو کھے ہم خے دلے دی چہ رنگونہ نے ادل بدل دی | کہ اللہ تعالیٰ

يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ۝ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ۝

ویریدی | کہ اللہ نہ | ددوے لہ بند کانونہ | عالمان | بیشکہ اللہ | غالب | دیر بخنوتہ د
نہ خو بس ہفتہ بندیان ویرہ کوی چہ پوہان دی - بیشکہ چہ اللہ تعالیٰ پہ ہر چا غالب | دیر بخنوتہ د

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا

بیشکہ | کوم خلق چہ | تلاوت کوی | کہ کتاب | کہ اللہ | اوقائموی | مونز | او خیر کوی
بیشکہ شو کہ کہ اللہ تعالیٰ کہ کتاب تلاوت کوی | او د مونز پابندی ساقی | او زموونز و رکری

مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ ۝

لہ ہفتہ نہ | چہ و رکول مونز دوی | پت | او شکارہ | دوی امید لری | کہ تجارت | چہ ہیہ مکہ بہ بریادہ نہ
نہ بق نہ بہ پتہ اوپہ شکارہ خیراتونہ کوی ہفتہ ددوے تجارت امید لری چہ ہفتہ تاوار نہ کوی

لِيُؤْتِيَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ
 چہ اللہ پور و رکری دوی | اجرو نہ د دوی | اور پور و رکری دوی | لہ خیل فضل نہ | بیشک | بخیر و کرم | قدر دان دے |
 داخلہ کوی چہ اللہ تعالیٰ حق تعالیٰ (ذیل عل) پور پور اجرو نہ و رکری او پ خیل فضل نور زیات و رکری حقہ بخیر و کرم قدر دان
 وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا
 اذہنہ چہ | وحی دے | ذکرہ مونہ | ساطرف تہ | لہ کتاب (قرآن) نہ | ہم داد حق | چہ تصدیق کو نیکہ | اذہنہ
 چہ مونہ چہ تاتہ خاک کتاب دوحی یہ ذریعہ رالیرے دے | دایا نکل حق (کتاب) کمال دیکہ ورائی چہ کوم کتاب یونہ کمال
 بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ثُمَّ أَوْرَثْنَا
 چہ ورائی لہ دہ نہ دی | بیشک اللہ | خیل و بند کانونہ | خبردار | بینا دے | بیا | مونہ وراثت کوی
 شوی دے | حق تصدیق کوی بیشک اللہ تعالیٰ | خیل و بند کانونہ | حال نہ خبرہ حقہ و حق کوری - بیا مونہ وراثت کوی
 الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ
 کتاب | حقہ کوم چہ | مونہ غورہ کون | لہ خیل و بند کانونہ | پس نئے لہ دوی نہ | علم کوی دے
 تہ ورسو چہ مونہ یہ نور و بند کانونہ غورہ کوی - دے ، نو اس خاک خوب خیل خان زیاتہ
 لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَائِلٌ بِالْخَيْرِ
 پہ خیل خان | او نئے لہ دوی نہ | میانہ دوی | او نئے لہ دوی نہ | ورائی والے کوی دے | یہ نیکو کئے
 کوی ، خاک یہ کئے میانہ حال دے ، او خاک یہ کئے | اللہ تعالیٰ یہ فضل سرہ یہ نیکو کئے
 بِإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ جَنَّتٌ عَدْنٌ
 پہ حکم | اللہ | ہم دادے | فضل | نوئے | باغونہ | دھیشہ پالے کیدو
 مغرہ ورائی روان دے | ہم دادے | فضل دے - (دوی دیارہ) باغونہ دی دھیشہ اوسین
 يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَ لُؤْلُؤًا
 دوی بہ داخلہ پری کئے | اغوستو پری دوی | پہ دے کئے | باهوکان | دسرود | او ملقلرے
 چہ دوی یہ پہ کئے داخلہ پری ، هلته بہ ورتہ دسرود و کنگن او ملقلرے و اچولے شی
 وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ
 او دوی جاتے بہ | پہ کئے | دینیمو دے | او دوی بہ دانی | قول تعریفونہ | اللہ لہ دی | حقہ دیکہ | لہ دے کیدو
 هلته بہ ددوی لباس دینیمو دے ، او دایہ دانی چہ قول تعریفونہ اللہ تعالیٰ دیارہ دی کوم چہ لہ مونہ
 عَنِ الْحَزَنِ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ الَّذِي أَحَلَّنَا
 لہ مونہ نہ | غم | بیشک | زمونہ رب | دیر بخیر و کرم | قدر دان دے | حقہ ذات چہ | لہ مستلومہ
 نہ غم لہ کیدو ، زمونہ رب یقیناً بخیر و کرم (او) قدر دان دے - حقہ ذات چہ مونہ چہ خیل
 دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَإِيَّسْنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا
 کورہ دھیشہ پالے کیدو تہ | پہ خیل فضل سرہ | نہ بہ سیر مونہ | پہ کئے | حقہ تکلیف | اوقہ چہ | لہ سیر مونہ
 فضل سرہ دھیشہ اوسین و خان تہ ورسو ، چہ نہ پہ کئے راتہ حقہ تکلیف و اسی او نہ پہ قرے نہ

فاطرہ ۳۵
 سِکِّدْ بُولُوكِ
 دروغشن و کفری ت
 داخلہ تادروغشن
 بِالْمِیْسَتِ
 پہ واضحہ بخیر و کرم
 خیل و بند کانونہ
 کَفَرُوا
 چہ منکر شول
 و نیسول نور کوی
 السَّمَاءِ مَا بَیْنَ
 آسمان نہ | اوبہ
 بَیْنِ رُؤُوسِهِ
 بے رادو ورسو
 بِالْجَدِّ
 چہ دی
 م رنگ رنگ غورہ دی
 وَمِنَ النَّاسِ
 ولہ خلقونہ
 شان پہ بنیادو
 اِنَّمَا
 بان | بیشک
 د اللہ فضل
 غَفُورٌ
 دیر بخیر و کرم
 بال | دیر بخیر و کرم
 وَأَنْفَقُوا
 او غر کوی
 او زمونہ و رکری
 کُنْ تَبُورٌ
 کونہ بہ بریادو
 انجمن کوی

فِيهَا لُعُوبٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ

پہلے کہے | ستومانی | او کو موخلقو چہ | کفر و کبر و ہنوی د پاره | اوں | د دوزخ دے | نہ بہ خوفقاری

عَلَيْهِمْ فَيَبُوتُوا وَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ مِّنْ عَذَابِهَا ۚ كَذَلِكَ

پہلے دوی بانڈ | چہ دوی مرہ شی | اونہ بہ سپک کرے شی | لہ دوی نہ | عذاب د ہف | دغہ شان

نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ۝ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا

مونہ سزاور کو | ہرنا شکرہ نہ | او دوی بہ | چف و ہی | پہ ہف کہے | چہ ز مونہ رہہ | او باسہ مونہ

نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۖ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا

چہ مونہ عمل و کرو | نیک | بے | لہ ہف نہ | چہ مونہ بہ کو | آیا مونہ عمر نہ و و در کہے تاسو | چہ

يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا

نصحت مومل کرے | پہ ہف کہے | شوک چہ | نصحت حاصل غواری | اورا غے و تاسو | ویر دے | پس د شکئی (عذاب) | چہ نشہ

لِلظَّالِمِينَ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ

د ظالمانو | شوک مدد کار | بیشک | اللہ | پوہیری | پہ غیبو | د آسمانو

وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ هُوَ الَّذِي

او د زمک | بیشک دے | نہ پوہیری | پہ ران | د سینو | ہم دے دے | ہف ذات چہ

جَعَلَكُمْ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ فَمَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ

چہ چوے کوئی تاسو | قائم مقام | پہ زمکہ کہے | پس شوک چہ | کفر و کبری | نہ ہم پہ ہف بہ وی | د وبال و کفر و

وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ

اونہ زیاتوی | کافرانو نہ | کفر د دوی | پہ نزد رب د دوی | مکر غضب | اونہ زیاتوی

الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ

کافرانو د پاره | کفر د دوی | مکر نقصان | وواہ | آیا تاسو لیدی دی | خپل شریکان

كُفْرُهُمْ نَحْنُ خُودُ تَأْوَانُ بَاعِثُ كَرِّحَى ۖ (لے نبی!) تیوس و کفر چہ آیا تاسو خپل ہف شریکان لیدی دی

الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أُرُونِي مَاذَا خَلَقُوا

کوم چه | تاسو بلئ | سیوا | ذالک نه | ونبائی مانت | چه خه خیز | دوی پیداکړه دے
چه تاسو ښه بغیر د خدا ښه نه بلنه کوئ | مانت ونبائی چه هغوی په زمکه کښه خه

مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ اَتَيْنَهُمُ كِتَابًا

له زمکه نه | یا دوی د پاره | (خه) شریک ښه | په آسمانو کښه | یا | ورکړه ښه مونږ دوی ته | کتاب
پیداکړی دی ؟ یا په آسمانو کښه د هغوی خه شریک دے یا مونږ هغوی ته خه کتاب ورکړه ښه

فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْهُ ۚ بَلْ إِنَّ يَعْدُو الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا

چه دوی | واضح دلیل لری | له هغه نه | بلکه | وعدۀ نه ورکوی | ظالمان | یو بل ته
چه هغوی د هغه کتاب په دلیل ټینگ ولام دی ؟ نا، بلکه دا ظالمان یو بل سره د دروغو وعدے

لَا عُدْوَاءَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا ۚ

مکره د دوی | بیشکه الله | راټینګ کړی دی | آسمانونه | او زمکه | چه دوی (نه) خوزی
کوی - یقیناً الله تعالی آسمانونه او زمکه دواړه راټینګ کړی دی | چه و نه خوزی

وَلَكِنْ زَالَتَا ۚ إِنَّ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا

اوکه دوی و خوزی | نو نه شی راټینګ کول دوی | هیڅوک | پس له ده نه | بیشکه ښه | دے | بردبار
اوکه دوی د خلک نه به ځایه شی نو بیا د الله تعالی نه سیوا بل هیڅوک نه ټینګ کول نه شی الله تعالی دیر حلیم

غَفُورًا ۚ ۝۹۱ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ

بخښونکې | او دوی قسمونه خول | په الله | دیر کلک | قسمونه خپل | که چیرې | راځه دوی ته
بخښونکې دے - او دے کاخانو به په الله تعالی باندې سخت قسمونه خول | چه که څوک وپرونکې راته

نَذِيرٌ ۚ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ أَحَدٍ الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ

څوک وپرونکې (بغیر) | نو دوی به ضروري | زیات لار موندونکی | له هریو | اُمت نه | بیا هرکله | راځه دوی ته
راځه نو مونږ به د بل هریو اُمت نه زیات هدایت قبول کړو | خو خه وخت چه ورته وپرونکې

نَذِيرٌ ۚ مَا زَادَهُمْ إِلَّا نَفُورًا ۚ ۝۹۲ اسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ

وپرونکې | (نو) زیات نه کړو دوی کښه | مکر | نفرت | په وجه د تکبر | په زمکه کښه | او تدبیر
راځه نو دے سره د دوی نفرت نور زیات شو چه په دنیا کښه ښه خپل ځان غټ وګڼلو او خراب خراب

السَّيِّئِ ۚ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ ۚ فَهَلْ يَنْظُرُونَ

بد | او نه پریوزی | تدبیر | بد | مکر | د دے په کوونکی | پس دوی انتظار نه کوی
نرسونه ښه جوړ کړل او د خرابو چالونو وپال په خپله په چال بازو باندې پریوزی نو آیا دا خلق د یخوانو خلقو

إِلَّا سُنَّتِ الْأَوَّلِينَ ۚ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۚ وَ

مکر | د دستور | د وړاندیتو خلقو | پس هیڅکله به بیان نه موږ ته | د الله په دستور کښه | (خه) تبدیلی | او
غوند د انجام انتظار کوی - نو نه به د الله تعالی پر دستور کښه خه تبدیلی بیان نه موږ ته

مَكَرٌ ۚ ۝۹۳ سُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۚ وَ

مکر | د دستور | د وړاندیتو خلقو | پس هیڅکله به بیان نه موږ ته | د الله په دستور کښه | (خه) تبدیلی | او
غوند د انجام انتظار کوی - نو نه به د الله تعالی پر دستور کښه خه تبدیلی بیان نه موږ ته

لَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ۝۳۷ أَوْ كَمْ نَبِيٍّ فِي الْأَرْضِ فَنَنْظُرُوا

ہم کلمہ یہ تہ بیانہ موعہ | دالہ پہ دستور کئے | دغہ | تقیر | آیا دوی نہ دی کر خیدلی | پہ نمک کئے | چہ دوی دوی
و دالہ دستور یہ ہیج کلمہ اوہین وک بیانہ موعہ۔ آیا دوی دزمک پہ مخ ٹک لاشک نہ کوی چہ دا وکوری

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ

چہ شکہ شو | انجم | دہغو خلقو | چہ لہ دوی نہ وپانیدود | اوہغوئی دود | دیرزیات | لہ دوی نہ
چہ د پخوانو خلقو انجم خہ شو ؟ سرہ ددے چہ هغوئی ددوی نہ زیات

قُوَّةٌ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا

پہ طاقت کئے | اونہ | دے | اللہ (داسے) | چہ عاجزہ کری | خہ خیز | پہ آسمانو نو کئے | اونہ
نور آوردو ۔ او اللہ تعالیٰ داسے نہ دے چہ هغہ د شوک عاجزہ کرے شی نہ پہ آسمانو نو کئے اونہ

فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ۝۳۸ وَلَوْ يُوَلِّدُ اللَّهُ النَّاسَ

پہ زمکہ کئے | بیشک دے | دے | پوہہ | قدرت والا | اوکچہ | نیوے | اللہ | خلق
پہ زمکہ کئے : هغہ پہ هر هغہ پوہہ او د قدرتو نو خاوند دے۔ اوکہ اللہ تعالیٰ د (خوابو) عملو نو پہ سبب دخلقو

بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ

د دوی پہ علونو | نوٹہ بے ووپرینود | پہ شا دزمک | خہ سادارغیز | لیکن | دے مہلت و رکوی دوی
نیول شروع کری نو دزمک پہ مخ بہ ہیج کر خندہ باقی پاتے نہ شی خواندہ تعالیٰ ورتہ تریوے نیچہ پوے

إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَاذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ۝۳۹

یو وخت مقرر پورے | بیاہر کلمہ چہ راشی | ددو مقدر وخت | نو بیشک اللہ | دے | پہ خیلوبند کانو | بینا
مہلت و رکوی ، نوخہ وخت چہ هغہ تاکہ وخت راشی نو اللہ تعالیٰ د بند کانو عملونہ وینی کوری ۔

سُورَةُ يَسٍ مِّلَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ ۖ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۱ ثَمَانُونَ آيَةً وَخَمْسٌ رُّكُوعَاتٍ

سورہ یس پہ مکہ کئے نازل شو او (شروع) دالہ پہ نوم چہ لوئے مہربان دیرزیات رم کوونکے د | پہ دے کئے ۸۳ آیتونہ او ۵ رکوع
دالہ پہ نامہ شروع کوم چہ لوئے مہربان دیرزیات رم خاوند دے

يَسٍ ۝۱ وَالْقُرْآنُ الْحَكِيمُ ۝۲ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝۳

یس | قسم دے دقرآن | حکمت والا | بیشک تہ | لہ پیغمبرانو نہ یئے ۔
یاسین ۔ پہ قرآن بانہی قسم دے چہ د حکمتونہ دک دے ، چہ تہ پہ پیغمبرانو کئے یو پیغمبر) یئے ۔

عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝۴ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝۵

پہ لاسہ | سمہ یئے ۔ | نازل شوے | د غالب | مہربان ۔
(د ہدایت) پہ نیغہ لاسہ قائم یئے ۔ (دا قرآن) د غالب او مہربان (خدائے) د طرف نہ نازل شوے دے

لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤَهُمْ فَهُمْ

د پارہ د کچہ دیرکوتہ | هغہ قوم | چہ نہ دی | ویرولی شوی | پلارن د دوی | پس دوی
چہ تہ برے هغہ خلق (د عذاب) ویروے چہ د هغوئی پلار شکہ چرے ویرولی شوی نہ وو نو شکہ لے خبرہ

غَفْلُونَ ⑤ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ

غافل دی | بیشک | ثابتہ شو | خیرہ (د اللہ) | پہ اکثر و دوی
پاتے دی ، پہ دوی کہنے پہ اکثر و خلق ہائے (د تقدیر) وینا ثابتہ شوے دے ، نو

فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑥ إِنَّا جَعَلْنَا فِي آعْنَاقِهِمْ

پس دوی | ایمان نہ راوی | بیشک مونہ اچولی دی | د دوی پہ غیونو کہنے
اوس دوی ایمان نہ راوی | مونہ د دوی غیونو تہ داسے داسے طوقونہ اچولی

أَغْلَلْنَا فِهِمُ إِلَىٰ الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ⑦ وَجَعَلْنَا

طوقونہ | بیاغھ | تر زو پورے دی | پس دوی | سرو نہ پور نہ کروی دی | اومونہ جو کروی
دی | پہ تر زو پورے لے راختی دی پہ کج و جہ د دوی سرو نہ برہ طرفہ اوجت پاتے شو دی | اومونہ جو

مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ

د دوی نہ بھکنے | یو دیوال | او د دوی نہ وروستو | یو دیوال | بیا پتہ کروی دی مونہ دوی
دیوال خود دوی مخے طرف نہ ودرے دے او بل دیوال د دوی دشا رخ نہ - بیا د برہ نہ موپتہ کروی

فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ⑧ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ

پس دوی | نہ وینی | او برابرہ دے | پہ دوی ہائے | کج ویرے تہ دوی | یا
دی نو (د ہائے وروستو) ہیٹ نہ وینی - او د دوی پہ حقلہ دواہہ خبر برابرے دی | کج تہ لے دو ویرے او

لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑨ إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ

نہ | ویرے تہ دوی | ایمان نہ راوی دوی | بیشک | تہ ویرے | ہفہ ٹوک | چہ پیری کوی
کہ تہ ویرے خود دوی ایمان نہ راوی - (لے ہی) تہ خوبس ہفہ ٹوک ویرے لے چہ پہ نصیحت

الذِّكْرُ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ

د نصیحت | او ویری | د رحمن نہ | بے لیدلو | پس زیرے و کج ہفہ تہ | د بھجنے
پسے روانیری او د رحمن کوونکی خدائے نہ بے لید وکتو ویرہ کوی ، نو داسے سری تہ د بھجنے او ذہنہ

وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ⑩ إِنَّا نَحْنُ نَحْيُ الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا

او د اجر | چہ عزت والا دے | بیشک مونہ | ژوندی کوو | مری | اومونہ لیکو | ہفہ شہ
اجر زیرے و کج - مونہ بہ قول مری بیا را ژوندی کوو او ہفہ قول کارونہ لیکو کوم چہ دوی د خان

قَدَّمُوا وَأَنَا لَهُمْ وَكُلِّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ⑪

د ہائے لیری دی | او بھنے د قد مونہ دوی | او ہر شہیز | مونہ محفوظ کرے دے | پہ کتاب | بھکارہ کہنے
نہ وراوند لیری او کوم چہ وروستو پہ شاہ پریدی او مونہ ہریو غیز پہ جو کتاب کہنے محفوظ ساتل دے -

وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا

او بیان کرہ | دوی د پارہ | یو مثال | دیو کلی د خلقو | ہر کجہ | راغلل دہ کلی تہ
او (اے پیغمبر!) دوی تہ دیو کلی د خلقو قصہ واورو! | خہ وخت چہ ہفہ کلی تہ پیغمبران

لَمُرْسَلُونَ ۱۳ اِذْ اَرْسَلْنَا اِلَيْهِمْ اَنْثٰنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا

پیغمبران | هر کله چه | ولیل موئز | ددوی طرف ته | دده سری | نودوی هغه دواړه دروغژن وکړل
ورغلل ، څه وخت چه هغوی ته موئز دوه تنه ولیل | نودغوی هغه دواړه دروغژن وکړل

فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا اِنَّا اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ۱۴

نوقوت وړکړو موئز | په دریم سره | نودوی وویل | بیشکه موئز | ستاسو طرف ته | رالیږل شوی یو
نوموئز دیو دریم تن په ذریعہ دغه دواړه مضبوط کړل نو دے نبیانو وویل چه بیشکه موئز ستاسو طرف ته رالیږل شوی یو

قَالُوا مَا اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ

دوی وویل | نه یی تاسو | مکر | بنیاد | په شان زموئز | اونه دے | رالیږل | (الله) رحمن
هغه خلقو جواب وړکړو چه تاسو څو زموئز په شان بنیاد یی - او الله تعالی هیڅ هم نه دی نازل

مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُونَ ۱۵ قَالُوا رَبَّنَا عَلِّمْنَا

(څه) څیز | نه | یی تاسو | مکر | دروغ وایی | دوی وویل | زموئز رب | پوهه دے
کړی - دا تاسو څو بس سروپ دروغ وایی - هغه نبیانو وویل چه زموئز رب ته معلومه ده

اِنَّا اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ۱۶ وَمَا عَلَيْنَا الْبَلٰغُ الْمُبِينُ ۱۷

چه بیشکه موئز | ستاسو طرف ته | ځای رالیږل شوی یو | اونښته دے | په موئز | مکر | پیغام رسول | ښکاره -
چه موئز خاص هم تاسو ته رالیږل شوی یو او زموئز نور دمه واری نشته څو (تاسو ته) ښکاره حکم رسول دی -

قَالُوا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَیِّنْ لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجِمَنَّكُمْ وَ

دوی وویل | بیشکه موئز | سپیږه گنړو تاسو | که چرے | منع نه شوئ تاسو | نوموئز به ضرور تاسو سنگسار کړو | او
هغه خلقو وویل چه موئز څو تاسو سپیږه گنړو که تاسو (د تبلیغ نه) منع نه شوئ نوموئز به موسسکار کړو ، او

لَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ اَلِیْمٌ ۱۸ قَالُوا طٰغٰیْکُمْ مَّعَكُمْ

ضرور به ورسیرئ تاسو | زموئز له طرفه | عذاب | دردناک | دوی وویل | ستاسو سپیږه توب | تاسو سره دے
زموئز د طرف نه به درنه ډیر دردناک تکلیف ورسیرئ - رسولانو وویل ستاسو سپیږه توب په خپله په تاسو پوهے

اِیْنِ دَجَرْتُمْۙ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ۱۹ وَجَاءَ

آیا که چیر | تاسو ته نصیحت وکړے شی | (نه) بلکه | تاسو یی | خلق | له حد نه تیریدونکی | اوداغے
نښته آیا که تاسو نصیحت وکړے شی | (نودا نخواست دے) ! نا ! بلکه تاسو د حد نه تیر شوی خلق یی ، اود دغه ښارد

مِنْ اَقْصَا الْمَدِیْنَةِ رَجُلٌ یَّسْعٰی قَالَ یَقَوْمِ اتَّبِعُوا

د بله غاړه نه | د ښار | یوسرے | په منډه منډه | دے وویل | اے زما قوم ! | پیروی وکړئ
بله غاړه نه یوسرے په منډه منډه راغے ورته دے وویل چه اے زما قوم ! تاسو د دے

الْمُرْسَلِیْنَ ۲۰ اتَّبِعُوا مَنْ لَا یَسْئَلُکُمْ اَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ۲۱

د پیغمبرانو | پیروی وکړئ | د هغه چا | چه نه غواړی له تاسو نه | څه اجر | او دوی | په سمه لاره روان دی
پیغمبرانو په لاره روان شی - د هغه چا په لاره چه تاسو نه هیڅ بدل نه غواړئ او په سمه لاره قاشم ولاړ دی